

Министерски съвет

брой: 47, от дата 14.6.2019 г. Официален раздел / МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

стр.18

Постановление № 147 от 12 юни 2019 г. за приемане на Наредба за антидопинговата дейност

**ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 147 ОТ 12 ЮНИ 2019 Г.
за приемане на Наредба за антидопинговата дейност**

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

ПОСТАНОВИ:

Член единствен. Приема Наредба за антидопинговата дейност.

Заключителна разпоредба

Параграф единствен. Отменя се Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност, приета с Постановление № 453 на Министерския съвет от 2014 г. (обн., ДВ, бр. 2 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 88 от 2016 г., бр. 27 и 53 от 2017 г. и бр. 98 от 2018 г.)

Министър-председател: **Бойко Борисов**

Главен секретар на Министерския съвет: **Веселин Даков**

НАРЕДБА

за антидопинговата дейност

Глава първа

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. (1) С Наредбата за антидопинговата дейност, наричана по-нататък „наредбата“, се уреждат:

1. условията и редът за провеждане на допингов контрол;
2. мерките за предотвратяване и борба срещу използването на допинг в спорта;
3. дисциплинарното производство.

(2) Наредбата се прилага в съответствие с антидопинговите правила, определени в Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта, съставена в Париж на 19 октомври 2005 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 105 от 2006 г.; обн., ДВ, бр. 24 от 2007 г.), наричана по-нататък „Конвенция на ЮНЕСКО“, Световния антидопингов кодекс, наричан по-нататък „Кодекса“, и международните стандарти към него, Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, съставена в Страсбург на 16 ноември 1989 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 36 от 1992 г.; обн., ДВ, бр. 50 от 1997 г.), наричана по-нататък „Конвенцията на Съвета на Европа“, и Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, съставен във Варшава на 12 септември 2002 г. (ратифициран със закон – ДВ, бр. 17 от 2005 г.; доп., бр. 82 от 2005 г.).

(3) Наредбата се прилага спрямо:

1. български спортни организации, спортисти и спортно-технически персонал;
2. чуждестранни спортисти и спортно-технически персонал, извършващи спортна дейност на територията на Република България.

(4) Наредбата се прилага при спазване на принципите на съразмерност на наказанието спрямо нарушението и зачитане на човешките права.

Чл. 2. Допингът е проява на едно или повече от нарушенията на антидопинговите правила, посочени в чл. 6.

Чл. 3. (1) Специализиран и независим орган за осъществяване на допингов контрол, превенция и борба срещу употребата, разпространението и допускането на употреба на допинг в спорта е Антидопинговият център.

(2) Антидопинговият център е националната антидопингова организация и има изключителна компетентност по отношение на антидопинговата дейност на територията на Република България.

(3) Дейността на Антидопинговия център е в обществен интерес и се осъществява в съответствие с разпоредбите на Кодекса и Международните стандарти към него, Конвенцията на ЮНЕСКО, Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа и Допълнителния протокол към нея.

(4) Антидопинговият център изпълнява мерки за предотвратяване и борба срещу използването на допинг в спорта чрез:

1. провеждане на информационно-разяснителни кампании по проблемите, свързани с употребата на забранени субстанции и забранени методи в спорта, с цел превенция на употребата на допинг;
2. провеждане на обучение и повишаване информираността на спортно-педагогическите кадри, медицинските специалисти и спортистите относно антидопинговата дейност;
3. превенция, контрол и борба срещу употребата, разпространението и допускането на употреба на допинг в спорта;
4. публикуване на актуален списък на забранените субстанции и забранените методи в спорта;
5. публикуване на наложените дисциплинарни наказания.

(5) Лицата, участващи в антидопинговата дейност, са длъжни да пазят и да не разгласяват информацията, станала им известна във връзка и по повод на тяхната работа, освен в случаите, посочени в наредбата.

Чл. 4. (1) Спортните организации са длъжни да известяват незабавно Министерството на младежта и спорта, Антидопинговия център и Българския олимпийски комитет при установяване на нарушения на антидопинговите правила от друг контролен орган.

(2) Лицензираните спортни организации приемат с решение на управителния си орган антидопингови правила, съобразени с изискванията на Кодекса и наредбата.

(3) Лицензираните спортни организации и спортните клубове – техни членове, юридическите лица, предоставящи спортни услуги, и организациите по глава четвърта от Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС) са длъжни да не допускат лицата по

чл. 90, ал. 1 от ЗФВС да извършват нарушения на антидопинговите правила.

(4) Лицензираните спортни организации и техните членове са длъжни да осигурят провеждането на антидопингово обучение на своите спортисти и спортно-технически персонал.

(5) Лицензираните спортни организации са длъжни да посочат свой представител, който съвместно с Антидопинговия център координира прилагането на антидопинговите правила и провеждането на антидопингово обучение в съответната федерация.

Чл. 5. (1) За целите на наредбата Антидопинговият център определя спортисти на национално ниво, които са:

1. спортисти с квоти за участие в летни и зимни Олимпийски игри, световни и европейски първенства и други международни прояви от висок ранг;

2. спортисти с квоти за участие в младежки летни и зимни Олимпийски игри, световни и европейски първенства и други международни прояви от висок ранг;

3. спортисти в индивидуални или отборни спортове, част от национален отбор;

4. спортисти в отборни спортове, които се състезават в най-високата лига в съответния спорт.

(2) В случай че някой от спортистите по ал. 1 е определен като спортист на международно ниво от съответната международна федерация, той се счита за спортист на международно ниво за целите на наредбата.

Глава втора

НАРУШЕНИЯ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

Чл. 6. (1) Нарушение на антидопинговите правила е едно или повече от следните деяния:

1. наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба на спортист при съобразяване със следните условия и изключения:

а) всеки спортист е лично задължен да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции, като спортистът носи отговорност за всяка забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, открити във взета от него проба, без да е необходимо да се докажат намерение, вина, небрежност или съзнателна употреба от страна на спортиста за установяване на нарушението;

б) за достатъчно доказателство за установяване на нарушението се счита наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба „А“, при условие че спортистът не се възползва от правото на анализ на проба „Б“ и такъв не се състои, както и при условие че проба „Б“ се анализира и резултатът от нейния анализ потвърждава наличието на забранената субстанция и/или нейните метаболити или маркери, открити в проба „А“ на спортиста, или ако проба „Б“ на спортиста е разделена в две шишета и анализът на второто шише потвърди наличието на забранена субстанция или метаболити или маркери, открити в първото шише;

в) наличието на каквото и да е количество забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в пробата на спортист съставлява нарушение на антидопинговите правила, с изключение на субстанциите, за които в Списъка на забранените субстанции и методи е определен количествен праг;

г) като изключение от общото правило на т. 1 Списъкът на забранените субстанции и методи или международните стандарти могат да установяват специални критерии за определяне на забранени субстанции, които могат да бъдат произведени ендегенно;

2. употреба или опит за употреба от спортист на забранена субстанция или забранен метод при съобразяване със следните условия и изключения:

а) спортистът лично е задължен да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции и не е употребяван забранен метод, като не е необходимо да се докажат намерение, вина, небрежност или съзнателна употреба от страна на спортиста за установяване на нарушение, свързано с употребата на забранена субстанция или забранен метод;

б) без съществено значение е дали употребата или опитът за употреба на забранена субстанция или забранен метод са били успешни, или не, като за установяване на извършването на нарушение на антидопинговите правила е достатъчно, че забранената субстанция или забраненият метод са били употребени или е бил направен опит за тяхната употреба;

3. отклоняване на вземане на проба, отказ за явяване за вземане на проба след уведомление в съответствие с действащите антидопингови правила или неявяване за вземане на проба без уважителни причини;

4. нарушаване на изискванията, свързани със задължението на спортиста да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване, включително неуспешното подаване на информация за местонахождението и пропуснатите проверки, като нарушение е всяка комбинация от три пропуснати проверки и/или неуспешно предоставена информация за местонахождение, извършени за период 12 месеца, съгласно Международния стандарт за тестване и разследвания (МСТР) на Световната антидопингова агенция (САА);

5. фалшифициране или опит за фалшифициране на която и да е част от процедурата за допингов контрол, представляващо всяко компрометиращо процедурата за допингов контрол поведение, което не е включено в определението за забранен метод; фалшифицирането включва, но не само, умишлена намеса или опит за намеса в работата на служител на екип за антидопингов контрол чрез предоставяне на заблуждаваща информация на антидопингова организация, както и сплашване или опит за сплашване на потенциален свидетел;

6. притежаване на забранени субстанции или забранени методи при съобразяване със следните условия и изключения:

а) притежаване на забранена субстанция или забранен метод от спортист по всяко време, освен ако спортистът докаже, че притежаването е съгласно разрешение за терапевтична употреба (РТУ), издадено по реда на чл. 8, или друго приемливо оправдание;

б) притежаване на забранена субстанция или забранен метод по време на или извън състезание от спортно-техническо лице във връзка със спортист, състезание или тренировка, освен ако спортно-техническото лице установи, че притежаването е съгласно РТУ, издадено на спортист по реда на чл. 8, или друго приемливо оправдание;

7. трафик, както и опит за трафик на забранена субстанция или забранен метод;

8. прилагане или опит за прилагане на забранена субстанция или забранен метод върху спортист по време на състезание, прилагане или опит за прилагане върху спортист извън състезание на забранена субстанция или на забранен метод, които са забранени извън състезание;

9. съдействие, подстрекаване, подпомагане, подбуждане, прикриване и всеки друг вид съучастничество, включващо нарушение или опит за нарушение на антидопинговите правила или нарушение на чл. 68, ал. 1 от друго лице;

10. професионално или свързано със спорта сътрудничество на спортист или друго лице, подлежащо на проверка от Антидопинговия център, със спортно-техническо лице, което:

а) изтърпява наказание лишаване от права, наложено от антидопингова организация, или

б) е било осъдено или признато за виновно в наказателно, професионално или дисциплинарно производство за деяние, което било считано за нарушение на антидопинговите правила, в случай че са били приложими към това лице, но не е произтекло от юрисдикцията на антидопингова организация и не е било лишено от права при управление на резултати съобразно правилата на

Кодекса; лишаването от права на такова лице влиза в сила от датата на постановяване на решението (по наказателното, професионалното или дисциплинарното производство) за по-дългия от двата периода: 6 години или срока на наложената санкция в наказателното, професионалното или дисциплинарното производство, или

в) служи като подставено лице или посредник на лице, описано в букви „а“ и „б“;

г) за да се приложи ал. 1, т. 10, е необходимо спортистът или другото лице да е получил в писмен вид уведомление от Антидопинговия център или от САА за дисквалификацията на спортно-техническото лице и възможните последици от забранена връзка, както и че са налице основания спортистът или другото лице да избягват връзката; Антидопинговият център трябва да положи необходимите усилия, за да информира спортно-техническото лице – обект на известието до спортиста или другото лице, че спортно-техническото лице може в 15-дневен срок да се обърне към Антидопинговия център и да обясни, че описаните в ал. 1, т. 10, букви „а“ и „б“ обстоятелства не се отнасят за него; независимо от ал. 2 тази разпоредба се прилага и когато дисквалифициращото поведение на спортно-техническото лице се е случило преди влизането на Кодекса в сила; спортистът или другото лице са длъжни да докажат, че установената връзка със спортно-техническо лице, описана в ал. 1, т. 10, букви „а“ и „б“, не е в професионален или спортен план; когато Антидопинговият център има информация, че спортно-техническо лице отговаря на описаните в ал. 1, т. 10, букви „а“, „б“ или „в“ критерии, следва да предостави тази информация на САА.

(2) За нарушения по ал. 1, т. 1 и 2 се прилага принципът за строга отговорност.

(3) Предприемането на каквито и да са антидопингови процедури спрямо спортисти или други лица е недопустимо, преди те да са били известени за нарушението на антидопинговото правило съгласно правилата за управлението на резултати или преди разумен опит за известяването в рамките на десет години от датата на установяване на нарушението.

Глава трета

СПИСЪК НА ЗАБРАНЕНИТЕ СУБСТАНЦИИ И МЕТОДИ И РАЗРЕШЕНИЯ ЗА ТЕРАПЕВТИЧНА УПОТРЕБА

Чл. 7. (1) Световната антидопингова агенция изготвя и публикува като международен стандарт Списък на забранените субстанции и методи. Измененията и допълненията в Списъка на забранените субстанции и методи влизат в сила за Република България по реда на Конвенцията на ЮНЕСКО, Конвенцията на Съвета на Европа и Допълнителния протокол.

(2) Списъкът на забранените субстанции и методи се публикува на интернет страниците на Антидопинговия център, на Министерството на младежта и спорта и на Българския олимпийски комитет.

(3) Списъкът на забранените субстанции и методи се прилага към антидопинговите правила, приети от всяка лицензирана спортна организация.

(4) За целите на прилагане на глава четвърта, раздел V всички забранени субстанции се наричат „специфични субстанции“ с изключение на:

1. субстанциите от класовете на анаболните средства и хормоните;

2. онези стимуланти, хормонални антагонисти и модулатори, които Списъкът на забранените субстанции и методи идентифицира като забранени субстанции.

(5) Забранените методи не са специфични субстанции.

(6) Определянето на Списъка на забранените субстанции и методи от САА и класифицирането в него на субстанциите в категории, както и класифицирането на субстанциите като забранени по всяко време или само при състезания е окончателно и не подлежи на оспорване от спортиста или друго лице въз основа на аргумента, че субстанцията или методът не са маскиращи средства, нямат потенциал за повишаване на постиженията, не представляват риск за здравето или не накърняват спортния дух.

Чл. 8. (1) Нарушенията по чл. 6, ал. 1, т. 6 не се считат за нарушения на антидопинговите правила, когато са в съответствие с разпоредбите на приложимо РТУ, издадено съобразно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба (МСРТУ) на САА.

(2) Разрешения за терапевтична употреба се издават:

1. за спортисти на национално ниво и други картотекирани спортисти – от изпълнителния директор на Антидопинговия център след становище на комисия за разрешения за терапевтична употреба (КРТУ);

2. за спортисти на международно ниво – от съответната международна спортна организация, освен ако тя не е предоставила това право на Антидопинговия център.

(3) Спортисти, които са част от регистъра на спортистите за тестване на международна федерация и/или участници в международни състезания, подават молба за РТУ към съответните МФ, организатори на големи спортни прояви, МОК и Международния паралимпийски комитет.

(4) Спортисти на национално ниво и други картотекирани спортисти с документирано заболяване, при които се налага използване на забранена субстанция или забранен метод, преди използването им са длъжни да подадат в Антидопинговия център молба за РТУ по утвърден от САА образец, публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център.

(5) Редът и начинът за разглеждане на молбите за издаване на РТУ по ал. 4 се определят от вътрешните правила на КРТУ, публикувани на интернет страницата на Антидопинговия център.

(6) Освен в случай на неотложна медицинска помощ, спортистите по ал. 4 трябва да поискат РТУ веднага щом възникне необходимост.

(7) В случаите по ал. 4 изпълнителният директор на Антидопинговия център в срок до 20 дни от приемането на окомплектованата молба с решение издава или отказва издаване на РТУ. Решението на изпълнителния директор за отказ за издаване на РТУ подлежи на обжалване от спортиста в тридневен срок пред Дисциплинарната комисия към Българския олимпийски комитет. Решението на Дисциплинарната комисия може да бъде обжалвано от САА пред Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария (CAS).

(8) Изпълнителният директор на Антидопинговия център чрез АДАМС или друга одобрена от САА система предоставя информация на САА, на международната федерация и на съответната българска лицензирана спортна организация за решенията по ал. 7.

(9) Световната антидопингова агенция има право да преразгледа решението за издаване или за отказ за издаване на РТУ, както и да го отмени, в случай че установи, че не е спазен МСРТУ на САА.

(10) Решенията, с които САА отменя издаването, или отказът за издаване на РТУ могат да бъдат обжалвани само пред CAS от спортиста или от антидопинговата организация, чието решение е отменено. Решенията, постановяващи отказ за издаване на РТУ, които не бъдат отменени от САА, могат да бъдат обжалвани пред CAS – за спортистите на международно ниво, или пред Дисциплинарната комисия – за всички останали спортисти.

(11) Процедурата по обжалване на разрешенията за терапевтична употреба е съгласно МСРТУ на САА.

Чл. 9. (1) Спортистите и други лица са длъжни да знаят кое съставлява нарушение на антидопинговите правила и кои субстанции и методи са включени в Списъка на забранените субстанции и методи.

(2) Спортистите носят отговорност за всяка забранена субстанция или нейни метаболити или маркери, открити в техните проби, както и за притежаването на ресурси за прилагане на забранен метод.

(3) Спортистите не носят отговорността по ал. 2, ако:

1. забранената субстанция, нейните метаболити или маркери, открити в пробата, не надвишават праговото ниво, определено в Списъка на забранените субстанции и методи на САА или в Международния стандарт за лаборатории (МСЛ) на САА и техническите документи към него;

2. са получили РТУ на откритите забранени субстанции или забранени методи.

(4) Спортистите са длъжни да информират лекуващите ги лекари за отговорността си по ал. 2.

Глава четвърта

УСЛОВИЯ И РЕД ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ДОПИНГОВ КОНТРОЛ

Раздел I

Тестване и разследване

Чл. 10. На допингов контрол подлежат:

1. спортистите, картотекирани към лицензирани спортни организации на територията на Република България;

2. чуждестранни спортисти на международно ниво, когато те тренират или пребивават на територията на Република България;

3. спортисти, участващи в международни спортни прояви на територията на Република България, след съгласуване със съответната международна спортна организация;

4. спортисти, лишени от състезателни права вследствие на нарушение на антидопинговите правила;

5. спортно-техническият персонал, включително лица, лишени от права вследствие на нарушение на антидопинговите правила.

Чл. 11. (1) Антидопинговият център провежда допингов контрол чрез тестване и разследване съобразно изискванията на МСТР на САА и въз основа на годишен план за разпределение на проверките.

(2) Годишният план за разпределение на проверките се изготвя и прилага от Антидопинговия център въз основа на оценка на риска, разследване и съобразно изискванията на Техническия документ за спорт-специфичен анализ на САА. Планът включва видове спорт и дисциплини, категории спортисти, видове тестване, видове проби и видове анализ на пробите.

(3) Антидопинговият център представя на САА копие от текущия план за разпределение на проверките при поискване.

Чл. 12. (1) Антидопинговият център събира, обработва и оценява антидопингови сведения от всички достъпни източници за информиране, за планиране на целево тестване и за създаване на база за разследване на възможно нарушение на антидопингови правила.

(2) Българските спортни организации и организациите по глава четвърта от Закона за физическото възпитание и спорта са длъжни да съдействат на Антидопинговия център при изпълнението на плана за разпределение на проверките и при поискване да предоставят спортните си календари, информация за състав и лагери на национални отбори и друга необходима за антидопинговата дейност информация. При настъпили промени са длъжни да информират в 5-дневен срок Антидопинговия център, за да може предоставената информация да бъде винаги точна и пълна.

Чл. 13. (1) Антидопинговият център провежда тестване и разследвания само за антидопингови цели.

(2) Тестване се извършва за получаване на аналитично доказателство за спазване или неспазване от спортиста на забраната на Кодекса за наличие или употреба на забранена субстанция или забранен метод.

(3) Разследване се извършва за:

1. получаване, оценяване и обработване на антидопингова информация от всички налични източници, за да позволи разработването на ефективен, интелигентен и пропорционален план за разпределение на проверките, за да се планира целевото тестване и/или да бъде основа за разследване на евентуално нарушение на антидопинговите правила;

2. проучване на атипичните резултати и неблагоприятни паспортни резултати съгласно чл. 36 и 41;

3. събиране на информация или доказателства, включително неаналитични доказателства, за да определи дали има нарушение на антидопингово правило по всяка от хипотезите на чл. 6, ал. 1.

Чл. 14. (1) Антидопинговият център може да тества всеки спортист, върху когото има юрисдикция, който не е прекратил състезателната си дейност, включително лишени от състезателни права спортисти.

(2) Тестването въз основа на годишния план за разпределение на проверките на Антидопинговия център е за сметка на бюджета му.

(3) Извън случаите по ал. 2 допингов контрол може да бъде извършен и по искане:

1. на САА, на международна спортна организация, на национална антидопингова организация, регионални и други антидопингови организации и чуждестранни спортни организации;

2. на български спортни организации или на техни членове по администрирането от тях спорт.

(4) Разходите за допингов контрол по искане на организация по ал. 3 се заплащат от съответната организация.

(5) Когато български спортни организации или техни членове заявяват допингов контрол, те са длъжни да спазват изискванията за минимално ниво на анализ съгласно Техническия документ за спорт-специфичен анализ на САА.

(6) Антидопинговият център като тествача организация определя необходимите допълнителни анализи съгласно документа по ал. 5 и съобразявайки се с годишния план за разпределение на проверките.

(7) При непроведен по вина на лицензирана спортна организация или на неин член планиран или заявен допингов контрол всички разходи се поемат от заявителя тестването.

(8) Във връзка с МСЛ може да бъде извършен потвърдителен анализ.

(9) В случаите по ал. 6 и 8 всеки допълнителен анализ, включително потвърдителни анализи от акредитирана от САА лаборатория, е за сметка на организацията, заявила пробите.

Чл. 15. (1) Антидопинговият център прилага политика за дългосрочно съхранение на проби в съответствие с изискванията на МСЛ и Международния стандарт за защита на личния живот и личните данни (МСЗЛЖЛД).

(2) Броят на пробите по ал. 1 се определя в плана за разпределение на проверките въз основа на предварително определени критерии.

(3) Проби, определени за дългосрочно съхранение, могат да бъдат повторно анализирани.

Чл. 16. (1) Антидопинговият център извършва тестване по заповед на изпълнителния си директор.

(2) Тестването по ал. 1 е без предизвестие, освен при изключителни обстоятелства.

(3) Доколкото е възможно, тестването трябва да бъде координирано чрез АДАМС или друга одобрена от САА система с цел увеличаване ефективността на комбиниранията усилия за тестване и избягване на ненужно дублиране.

(4) По време на състезания само една организация може да бъде отговорна за осъществяването на тестване, като:

1. на национални спортни прояви Антидопинговият център е отговорен за осъществяването на тестването;

2. на международни спортни прояви, които се провеждат на територията на Република България, тестването се ръководи от съответната международна федерация, друга организация, отговорна за проявата, или от Антидопинговия център след предварително съгласуване.

(5) По искане на Антидопинговия център или на друга организация, отговорна за проявата, всяко тестване по време на състезанието извън мястото на спортната проява трябва да бъде координирано с Антидопинговия център или със съответната организация, отговорна за проявата.

(6) Всеки организатор на спортна проява е длъжен да съдейства и да улеснява провеждането на Програмата за независимо наблюдение.

Чл. 17. (1) Спортистите подлежат на тестване.

(2) Антидопинговият център създава и управлява национален регистър на спортистите за тестване (РСТ) в съответствие с чл. 4.8 и И.2 от МСТР.

(3) Изпълнителният директор на Антидопинговия център утвърждава инструкция, с която определя критериите за включване на спортистите в РСТ.

(4) Спортистите, включени в РСТ, са длъжни:

1. да предоставят точна и пълна информация за своето местонахождение посредством АДАМС по начин, установен от МСТР на САА;

2. да актуализират информацията за местонахождението си, когато е необходимо, така че тя да бъде винаги точна и пълна;

3. да бъдат на разположение за тестване на посочените от тях местонахождения.

(5) Информацията по ал. 4 се въвежда в срокове, определени от Антидопинговия център, но при всеки случай преди първия ден на всяко тримесечие от началото на календарната година, а при всяка настъпила промяна – незабавно.

(6) Информацията по ал. 4 се използва само за целите на планиране, координиране и провеждане на тестване при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Общия регламент относно защита на личните данни и се предоставя на САА и на други антидопингови организации с правомощия да проверяват даден спортист съобразно МСТР на САА, при условие че тази информация се пази в тайна по всяко време и се унищожава, след като престане да бъде релевантна за посочените по-горе цели.

(7) Изключение по ал. 4 е допустимо само ако спортистът извести писмено Антидопинговия център, че е прекратил спортносъстезателната си дейност.

(8) Спортист по ал. 7 не може да се завърне към спортносъстезателна дейност, освен ако извести Антидопинговия център за това поне 6 месеца преди датата на очакваното си завръщане. За посочения период до действителното завръщане към спортносъстезателна дейност спортистът е длъжен да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване без предизвестие, както и при поискване да спазва изискванията за подаване на информация за местонахождението си по МСТР на САА. В посочения шестмесечен период при извършване на извънсъстезателното тестване за възстановяване на състезателните права разходите за анализ и транспорт на пробите на спортиста, за командироване и за възнаграждения на антидопинговите екипи се заплащат от спортиста или от лицензираната спортна организация, към която той е картотекиран.

(9) Световната антидопингова агенция след консултация със съответната международна спортна организация и с Антидопинговия център може с решение да определи специфични изисквания за прекратяване на и завръщане към спортносъстезателна дейност, различни от тези по ал. 8.

(10) Решенията по ал. 9 могат да бъдат обжалвани по реда на чл. 53.

(11) Спортист с наложено наказание временно отстраняване или лишаване от права, включен в РСТ, подлежи на тестване и е длъжен да предоставя на Антидопинговия център информация за местонахождението си.

Чл. 18. (1) Антидопинговият център информира посредством системата АДАМС или друга одобрена от САА система за списъка на спортистите, включени в РСТ, съответните компетентни антидопингови организации и САА.

(2) Ако спортист бъде включен едновременно в РСТ и в регистъра на спортистите за тестване на друга компетентна антидопингова организация, Антидопинговият център и съответната компетентна антидопингова организация се споразумяват коя от двете ще извършва действията по ал. 1.

(3) В случай че Антидопинговият център и съответната компетентна антидопингова организация не съумеят да се споразумеят, САА определя коя от тях да извърши действията по ал. 1.

Чл. 19. (1) Неподаването на информация за местонахождение посредством АДАМС се счита за неуспешно подаване за целите на чл. 6, ал. 1, т. 4, при условие че са изпълнени условията на МСТР на САА.

(2) Случаите, при които спортистът не е на разположение за тестване на декларираното от самия него местонахождение, се считат за пропуснати проверки за целите на чл. 6, ал. 1, т. 4, при условие че са изпълнени условията на МСТР на САА.

Чл. 20. (1) Антидопинговият център създава и управлява регистър за получаване на информация за отборни местонахождения за целите на допинговия контрол.

(2) Отборите, включени в регистъра по ал. 1, са длъжни да предоставят информация за местонахождения по реда и в сроковете, определени от Антидопинговия център, и да я поддържат винаги актуална и точна.

(3) Спортните организации и БОК са длъжни да съдействат на Антидопинговия център за получаване на местонахождения на спортисти и извън случаите по ал. 1 и по чл. 17, ал. 2.

(4) Антидопинговият център разработва и публикува на сайта си инструкция за управление на регистъра за отборните местонахождения, която се утвърждава от изпълнителния директор.

(5) В случаите на нарушения на изискванията за подаване на информация от страна на отборите санкциите се определят от съответната лицензирана спортна организация.

(6) В случаите на нарушения на изискванията за подаване на информация от страна на лицензираните спортни организации Антидопинговият център сезира министъра на младежта и спорта.

Раздел II

Антидопингови екипи

Чл. 21. (1) Антидопинговият център обучава и сертифицира служители по допингов контрол (СДК).

(2) Изпълнителният директор на Антидопинговия център утвърждава процедура за формиране на антидопингови екипи.

(3) Изпълнителният директор на Антидопинговия център издава на СДК служебна карта, осигуряваща право на достъп до всички състезания, спортни прояви и спортни обекти и съоръжения.

(4) Съставът на всеки антидопингов екип е поне от двама членове, един от които е председател, и се определя със заповедта по чл. 16, ал. 1.

(5) Със заповед изпълнителният директор може да определи служител от Антидопинговия център, който да упражнява контрол върху дейността на антидопинговия екип.

Чл. 22. В състава на антидопинговите екипи не могат да бъдат включвани лица, които:

1. са наказани за нарушения на антидопинговите правила;

2. работят в лаборатория за допингов контрол.

Чл. 23. (1) Служителите по допингов контрол осъществяват дейността си по реда на Наръчник за антидопингови екипи, издаден от Антидопинговия център и публикуван на интернет страницата му, и:

1. вземат проби от биологичен материал от спортистите, подлежащи на тестване;

2. събират данни и констатира факти с цел установяване на нарушения на антидопинговите правила от спортисти и спортно-технически персонал;

3. попълват документацията за дейностите по т. 1 и 2 и носят отговорност за правилното отразяване на всички данни;

4. отговарят за правилното вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране и своевременното доставяне на пробите в АЦ за изпращане в акредитирана от САА лаборатория.

(2) Във връзка с констатиране на нарушения на антидопинговите правила по чл. 6, ал. 1 членовете на антидопинговия екип имат право да извършват проверка на личния багаж и на вещите на спортистите и на спортно-техническия персонал.

(3) При откриване на субстанция при проверката по ал. 2, за която има съмнение, че е включена в Списъка на забранените субстанции и методи, членовете на антидопинговия екип имат право да я изземат за анализ.

(4) За иззетата субстанция по ал. 3 се попълва протокол и субстанцията се изпраща за анализ в акредитирана от САА лаборатория.

Чл. 24. Лицата – организатори на състезания и/или спортни прояви, са длъжни да осигурят условия за работа на антидопинговите екипи съгласно МСТР на САА.

Раздел III

Анализ на проби и управление на резултати

Чл. 25. (1) Пробите се анализират за откриване на забранени субстанции или забранени методи съгласно Списъка на забранените субстанции и методи и мониторинговата програма на САА или за да подпомогнат Антидопинговия център или друга антидопингова организация да изготвят профил на съответните показатели в урината, кръвта или друга биологична среда на спортист (включително ДНК или геномен профил), или за други легитимни антидопингови цели.

(2) Пробите не могат да бъдат използвани за цели извън описаните в ал. 1 без писменото съгласие на спортиста. Пробите, които със съгласието на спортиста се използват за цели извън посочените в ал. 1, не бива да съдържат никакви идентификационни знаци, които биха могли да доведат до разкриване на самоличността на съответния спортист.

(3) Всяка проба може да бъде повторно анализирана от отговорната за управление на резултатите антидопингова организация, преди антидопинговата организация да съобщи на спортиста аналитичните резултати от проба „А“ и проба „Б“ (или от проба „А“, когато анализът на проба „Б“ е отказан или не е проведен), като основание за антидопингово нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 1. Дадена проба може да бъде анализирана повторно за целите на ал. 1 само при разпореждане на антидопинговата организация, взела пробата, или на САА.

Чл. 26. (1) При отрицателен резултат от изследването на проба „А“ изпълнителният директор на Антидопинговия център или упълномощено от него длъжностно лице писмено известява спортиста чрез съответната лицензирана спортна организация.

(2) Документацията за проби с отрицателен резултат се съхранява от Антидопинговия център за срок десет години считано от датата на вземане на пробите.

Чл. 27. (1) При установяване на неблагоприятен аналитичен резултат от изследването на проба „А“ докладът с резултата от анализа и цялата документация, свързана с вземането на пробата, се внасят за разглеждане от Експертната група за управление на резултатите (ЕГУР) към Антидопинговия център.

(2) Експертната група за управление на резултатите извършва предварителна проверка, за да определи:

1. дали е било, или предстои да бъде издадено РТУ съгласно предвиденото в Наредбата и в МСРТУ на САА;

2. дали има видимо отклонение от МСТР на САА или от МСЛ на САА, което е причинило неблагоприятния аналитичен резултат.

Чл. 28. (1) Експертната група за управление на резултатите не провежда предварително изслушване и обявява резултата за невалиден, когато:

1. е установено съществено нарушение на процедурите за вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране, предаване и анализ на пробата;

2. спортистът има валидно РТУ на забранената субстанция или забранения метод.

(2) В случаите по ал. 1 ЕГУР чрез изпълнителния директор на Антидопинговия център писмено известява спортиста и съответната лицензирана спортна организация за взетото решение.

Чл. 29. (1) Когато не са налице условията по чл. 28, изпълнителният директор на Антидопинговия център известява спортиста чрез лицензираната спортна организация, международната спортна организация и САА за неблагоприятния аналитичен резултат от проба „А“ и за изискването лицензираната спортна организация да наложи временно отстраняване на спортиста:

1. задължително за неспецифична субстанция;

2. по преценка на лицензираната спортна организация за специфична субстанция.

(2) Известяването на лицензираната спортна организация по ал. 1 се извършва по писмен образец и може да бъде получено от председателя ѝ или от упълномощено от него длъжностно лице.

(3) Лицензираната спортна организация известява спортиста за резултата от проба „А“ и за своето решение относно временното му отстраняване.

(4) Лицензираната спортна организация няма право да разгласява самоличността на спортиста пред трети лица до окончателното потвърждаване на неблагоприятния резултат.

(5) В срок до 10 работни дни от получаването от страна на лицензираната спортна организация на известието по ал. 2 спортистът

има право да подаде писмена молба по образец до изпълнителния директор на Антидопинговия център за извършване на контролен анализ на проба „Б“, придружена от платежен документ за преведена по сметката на Антидопинговия център сума за всички разходи за извършването му.

(6) Ако спортистът не подаде молба в срока по ал. 5 или приеме неблагоприятния аналитичен резултат, резултатът от анализа на проба „А“ се счита за окончателен и цялата документация по извършения допингов контрол се изпраща от изпълнителния директор на Антидопинговия център на Дисциплинарната комисия.

(7) Молбата по ал. 5 се подава на място, по факс, по пощата, по електронен път или по куриер.

(8) При всички случаи, когато спортист е уведомен за антидопингово нарушение, което не води до задължително временно отстраняване, на спортиста трябва да бъде предложена възможността да приеме временно отстраняване до решаване на въпроса.

Чл. 30. (1) Ако анализът на проба „А“ даде неблагоприятен аналитичен резултат за наличие на забранена субстанция, която не е специфична субстанция по смисъла на чл. 7, ал. 4, и предварителната проверка по чл. 27, ал. 2 не разкрие приложимо РТУ или отклонение от МСТР на САА или от МСЛ на САА, което да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат, следва да бъде наложено временно отстраняване незабавно след разглеждането и известието по чл. 29.

(2) Задължителното временно лишаване от състезателни права може да бъде отменено, ако спортистът докаже пред Дисциплинарната комисия, че нарушението вероятно се дължи на замърсен продукт. Решението да не се отмени временното лишаване от състезателни права, въпреки твърдението на спортиста относно замърсен продукт, не може да бъде обжалвано.

(3) За случаите, които не са обхванати от ал. 1 и за които Антидопинговият център взема решение да бъдат представени като явно нарушение на антидопинговите правила, може да бъде наложено временно отстраняване след разглеждането и известяването по ал. 1, но само преди анализ на проба „Б“ или окончателното изслушване по чл. 48.

(4) Временното лишаване от състезателни права по ал. 1 или 2 може да не бъде наложено, освен ако на спортиста или на лицето бъде дадена:

1. възможност за предварително изслушване преди или съевременно след налагането на временно лишаване от състезателни права;

2. възможност за изслушване по ускорена процедура по чл. 31, ал. 2 съевременно след налагането на временно лишаване от състезателни права.

(5) Ако въз основа на неблагоприятен аналитичен резултат от проба „А“ бъде наложено временно отстраняване, но последващият анализ на проба „Б“ (в случай че такъв е поискан от спортиста или от антидопинговата организация) не потвърди резултата от анализа на проба „А“, спортистът престава да подлежи на временното отстраняване за нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 1. В случаите, когато спортист или неговият отбор е отстранен от дадено състезание за нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 1, но последващият анализ на проба „Б“ не потвърди резултата от анализа на проба „А“, спортистът или отборът продължават своето участие в състезанието при възможност да бъдат включени повторно, без това да повлияе на състезанието.

Чл. 31. (1) Предварителното изслушване се провежда от ЕГУР в определен от нея срок и при спазване на принципите по чл. 50.

(2) Предварителното изслушване по време на спортни прояви може по искане на спортиста да се проведе по ускорена процедура – непосредствено след временното му отстраняване.

(3) За провеждането на предварителното изслушване се съставя протокол.

Чл. 32. При доказани от страна на спортистите непредвидени обстоятелства или по преценка на ЕГУР сроковете по чл. 29, ал. 5 и чл. 31, ал. 1 могат да бъдат удължени от изпълнителния директор на Антидопинговия център след положително становище от ЕГУР.

Чл. 33. (1) При поискване от спортиста или от ЕГУР анализът на проба „Б“ се извършва в същата акредитирана от САА лаборатория, в която е извършен анализът на проба „А“. Изпълнителният директор на Антидопинговия център известява спортиста чрез лицензираната спортна организация за датата и часа на контролния анализ.

(2) По искане на спортиста провеждането на контролен анализ на проба „Б“ може да бъде отложено само еднократно след подаване на писмена молба от лицето в Антидопинговия център не по-късно от 24 часа преди насрочената дата за контролен анализ на проба „Б“. Акредитираната лаборатория насрочва нови дата и час, за които Антидопинговият център известява спортиста чрез лицензираната спортна организация. Новата дата за контролен анализ е окончателна. Ако спортистът или упълномощено от него лице не се явят на посочените дата и час, анализът на проба „Б“ се извършва в присъствието на независим свидетел.

(3) Редът за извършване на контролния анализ се определя съобразно правилата на съответната акредитирана лаборатория съгласно МСЛ на САА, като всички разноси са за сметка на спортиста и/или на съответната лицензирана спортна организация.

Чл. 34. (1) При отварянето на проба „Б“ за провеждане на контролен анализ могат да присъстват:

1. спортистът и/или упълномощено от него лице;

2. представител на лицензираната спортна организация, към която е картотекиран спортистът, и/или на съответната международна спортна организация;

3. изпълнителният директор на Антидопинговия център и член на ЕГУР;

4. директорът на акредитираната лаборатория;

5. представител на Българския олимпийски комитет или на съответния национален олимпийски комитет;

6. преводач.

(2) Спортистът или упълномощеното от него лице има право да присъства в лабораторията в продължение на цялата аналитична процедура, при условие че не възпрепятства и не влияе върху процеса на извършването ѝ. Присъствието на останалите лица по ал. 1 може да бъде ограничено от директора на акредитираната лаборатория по съображения за сигурност.

Чл. 35. (1) Резултатът от анализа на проба „Б“ е окончателен, като докладът от него се предава от директора на акредитираната лаборатория на изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(2) Ако анализът на проба „Б“ не потвърждава резултата от анализа на проба „А“, резултатът от допинговия контрол се обявява за отрицателен и процедурата се прекратява. В този случай изпълнителният директор на Антидопинговия център незабавно известява спортиста и съответната лицензирана спортна организация, Международната спортна организация и САА.

(3) Ако резултатът от анализа на проба „Б“ потвърждава неблагоприятния аналитичен резултат от анализа на проба „А“, изпълнителният директор на Антидопинговия център незабавно известява спортиста чрез съответната лицензирана спортна организация, министъра на младежта и спорта, съответната международна спортна организация и САА и изпраща със съпроводително писмо цялата документация по извършения допингов контрол на Дисциплинарната комисия.

(4) Всички лица, участвали или присъствали при провеждането на анализа на проба „Б“, са длъжни да не разгласяват информацията, станала им известна във връзка и по повод процедурата, до официалното удостоверяване с доклад за резултата от

анализа на проба „Б“.

(5) Спортистът или упълномощеното от него лице има право да получи при поискване и срещу заплащане копие от цялата документация по извършените анализи на проба „А“ и проба „Б“.

(6) Документите, свързани с проби с неблагоприятен аналитичен резултат, се съхраняват от Антидопинговия център и от съответната акредитирана от САА лаборатория за срок, определен в МСЗЛЖЛД на САА.

Чл. 36. (1) Съобразно предвиденото в международните стандарти лабораториите докладват наличие на забранени субстанции, които е възможно да са били произведени ендогенно, като атипични резултати, подлежащи на допълнително разследване.

(2) При получаване на атипичен резултат от проба „А“ ЕГУР провежда разглеждане, за да определи:

1. дали е било издадено приложимо РТУ;

2. дали има видимо отклонение от МСТР на САА или от МСЛ на САА, което е причинило атипичния резултат.

(3) Ако първоначалното разглеждане на атипичния резултат по ал. 2 не разкрие приложимо РТУ или отклонение от МСТР на САА или от МСЛ на САА, ЕГУР провежда необходимото разследване. След приключване на разследването се известяват спортистът, САА и съответната лицензирана спортна организация чрез изпълнителния директор на Антидопинговия център за това дали атипичният резултат ще бъде, или няма да бъде представен като неблагоприятен аналитичен резултат по чл. 29.

(4) Изпълнителният директор на Антидопинговия център не връчва известието за атипичния резултат до приключването на разследването и до вземането на решение дали този резултат ще бъде представен като неблагоприятен аналитичен резултат, освен ако е налице някое от следните обстоятелства:

1. ако ЕГУР определи, че проба „Б“ трябва да бъде анализирана преди приключването на последващото разследване, ЕГУР би могла да поиска от лабораторията да извърши анализ на проба „Б“, след като изпълнителният директор на Антидопинговия център извести спортиста посредством известие, съдържащо описание на атипичния резултат и информацията по чл. 29, ал. 3;

2. ако в Антидопинговия център постъпи искане от организация за спортни прояви от най-висок ранг непосредствено преди някоя нейна спортна проява или от лицензирана спортна организация, отговаряща за селекцията на отбор за международна спортна проява преди приближаващ краен срок за разкриване дали срещу някой от спортистите съгласно предоставен от съответната организация списък има висящ атипичен резултат, изпълнителният директор на Антидопинговия център дава отговор след връчването на известие за атипичния резултат на съответния спортист.

Чл. 37. (1) Управлението на резултати във връзка с явно неподаване на информация за местонахождение от страна на спортист, който е включен в РСТ, се провежда от Антидопинговия център съобразно МСТР на САА, освен при наличието на споразумение тази отговорност да бъде поемана от съответната международна спортна организация.

(2) Управлението на резултати във връзка с явна пропусната проверка от страна на спортист, който е включен в РСТ, вследствие на опит за подлагане на спортиста на проверка от Антидопинговия център или от негово име се провежда от Антидопинговия център съобразно МСТР на САА.

(3) Управлението на резултати по отношение на явна пропусната проверка на спортист вследствие на опит за подлагането му на проверка от името на антидопингова организация се провежда от тази организация съобразно МСТР на САА.

(4) При условие че в рамките на период от 12 месеца спрямо спортист от РСТ и от регистъра на спортистите за тестване на международна спортна организация бъдат декларирани 3 неуспешни предоставяния на информация за местонахождение, 3 пропуснати проверки или комбинация от 3 неуспешни предоставяния на информация за местонахождение и пропуснати проверки, Антидопинговият център ги представя като явно нарушение на антидопинговите правила пред Дисциплинарната комисия.

(5) Ако спортист, който има регистрирано нарушение на изискванията за местонахождение, извърши ново нарушение след изтичането на 12-месечния период, последното се счита за първо и започва да тече нов 12-месечен период.

(6) За извършени нарушения на изискванията за местонахождение се уведомяват САА, съответните международна и национална федерация и съответната друга национална антидопингова организация.

Чл. 38. Преди да извести спортиста или друго лице за предявено антидопингово нарушение, Антидопинговият център трябва да провери в АДАМС или в друга одобрена от САА система, а също да се свърже със САА и със съответни други антидопингови организации, за да реши дали има предходно нарушение на антидопингови правила.

Чл. 39. (1) При всички случаи, когато Антидопинговият център или съответната антидопингова организация са установили извършено нарушение на антидопингови правила, оттеглили са твърдението за антидопингово нарушение, наложени са временно лишаване от състезателни права или са се споразумели със спортист или с друго лице за налагане на санкции без изслушване, антидопинговата организация трябва да уведоми за това други антидопингови организации с право на обжалване съгласно чл. 53, ал. 6, както е посочено в чл. 76.

(2) Постановеното решение след изслушване или при отхвърлено изслушване се предоставя от антидопинговата организация, която отговаря за управление на резултатите, на спортиста или на други антидопингови организации с право на обжалване по чл. 53, ал. 6, както е посочено в чл. 76.

Чл. 40. Твърдяно нарушение на антидопинговите правила, извършено от спортист на международно или национално ниво, може да бъде разгледано направо от САС без предварително изслушване, ако е налице съгласието за това на спортиста, на управляващата резултатите антидопингова организация, на САА и на всички антидопингови организации, с право на обжалване пред САС на решенията от изслушване на първа инстанция.

Чл. 41. (1) Антидопинговият център избира и работи със Звено за управление на паспортите на спортистите (ЗУПС) съгласно изискванията на САА, което от негово име администрира и управлява биологичния паспорт на спортиста, включително атипичен паспортен резултат, за чийто паспорт Антидопинговият център е отговорна организация.

(2) Процедурите по администрирането и управлението на биологичния паспорт на спортиста се извършват съгласно МСТР.

(3) В случай на предоставено становище за употреба на забранена субстанция или метод данните от паспорта следва да се разглеждат като нарушение на антидопинговите правила по чл. 6, ал. 1, т. 2. Управлението на неблагоприятен паспортен резултат се извършва съгласно чл. 7.5 от Световния антидопингов кодекс или съгласно установената процедура за управление на неблагоприятен аналитичен резултат.

Чл. 42. За всички случаи, при които са събрани достатъчно данни и/или са констатирани факти, даващи основание за установяване нарушение на антидопинговите правила, изпълнителният директор на Антидопинговия център изпраща цялата документация по случая на Дисциплинарната комисия.

Раздел IV

Дисциплинарно производство

Чл. 43. (1) Към Българския олимпийски комитет се създава Дисциплинарна комисия.

(2) Дисциплинарната комисия е в състав от 9 души – председател, и двама заместник-председатели – юристи с не по-малко от 5 години професионален стаж, шестима членове, от които – трима лекари с не по-малко от 5 години професионален стаж, и трима допълнителни членове – всеки от които с не по-малко от 5 години професионален стаж в областта на физическото възпитание и/или спорта.

(3) Съставът на Дисциплинарната комисия се определя от Изпълнителното бюро на Българския олимпийски комитет по предложение на неговия председател.

(4) Всеки от членовете на Дисциплинарната комисия е с мандат 4 години и може да бъде преизбиран само веднъж.

(5) Мандатът на член на Дисциплинарната комисия може да се прекрати предсрочно при:

1. смърт;
2. подаване на оставка;
3. фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си повече от 6 месеца;
4. с мотивирано решение на органа по назначаването.

(6) При предсрочно прекратяване на мандата на член на Дисциплинарната комисия на негово място се определя нов член за остатъка от мандата.

Чл. 44. (1) Дисциплинарната комисия:

1. провежда заседания и изслушвания на спортисти и спортно-техническия персонал по всички въпроси, свързани с нарушенията на антидопинговите правила;

2. взема решения по всички въпроси, свързани с нарушенията на антидопинговите правила;

3. определя вида и размера на наказанията за извършените нарушения на антидопинговите правила и ги налага.

(2) За осъществяване на правомощията си Дисциплинарната комисия има право да привлича външни експерти – специалисти в определена област, когато за разрешаване на конкретен въпрос са необходими специални знания и умения, които членовете на комисията не притежават.

(3) За всеки отделен случай Дисциплинарната комисия се произнася с мотивирано решение в срок до 30 дни от изслушването на спортиста и/или спортно-техническия персонал.

(4) Дисциплинарната комисия осъществява дейността си при спазване на принципите по чл. 50.

(5) Председателят на Българския олимпийски комитет утвърждава процедурни правила за работа на Дисциплинарната комисия, които се публикуват на интернет страницата на БОК.

Чл. 45. (1) Право да отнесат за разглеждане и разрешаване до Дисциплинарната комисия въпроси, свързани с нарушения на антидопинговите правила, имат:

1. изпълнителният директор на Антидопинговия център;
2. съответната лицензирана спортна организация;
3. всяка подписала САК страна;
4. Световната антидопингова агенция;
5. спортистът и/или упълномощено от него лице;
6. всяко лице, за което е установено, че е извършило нарушение на антидопинговите правила.

(2) Въпросите се отнасят за решаване до Дисциплинарната комисия:

1. в срок 7 дни от датата на издаване на решението на изпълнителния директор на Антидопинговия център – за изпълнителния директор на Антидопинговия център;

2. в 21-дневен срок от получаването на известието за издадено решение от антидопингова организация – за организациите по ал. 1, т. 2 – 4;

3. във всеки момент от периода на лишаване от права на спортисти и спортно-технически персонал.

Чл. 46. (1) Председателят на Дисциплинарната комисия или когато отсъства – негов заместник, определя състава на комисията за разглеждането и решаването на всеки отделен случай. Всеки разглеждащ състав се председателства от председателя на Дисциплинарната комисия или от негов заместник и включва един от членуващите в Дисциплинарната комисия лекари и един от членуващите в Дисциплинарната комисия спортни специалисти.

(2) За член на разглеждащия състав не може да бъде назначавано лице:

1. което е страна по делото или заедно с някоя от страните по делото е субект на спорното или свързано с него правоотношение;
2. което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по съребрена линия до четвърта степен включително или по сватовство до трета степен включително на някоя от страните или на неин представител;
3. което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по делото или с неин представител;
4. което е било представител, съответно пълномощник, на страна по делото;
5. което е взело участие при решаване на делото в друга инстанция или е било свидетел или вещо лице по делото;
6. относно което съществуват други обстоятелства, които пораждаат основателно съмнение в неговото безпристрастие.

(3) Член на разглеждащия състав е длъжен сам да се отстрани в случаите по ал. 2, т. 1 – 5, а когато не приеме отвода по ал. 2, т. 6 – да обяви обстоятелствата.

(4) За отсъствието на обстоятелствата по ал. 2 членовете на разглеждащия състав попълват декларация.

(5) Разглеждащият състав заседава при открити врати, освен ако някоя от страните поиска спорът да се разгледа при закрити врати.

Чл. 47. (1) За насрочването на първото заседание съответните страни по чл. 45, ал. 1 се известяват писмено за датата и часа на изслушване в срок, не по-късно от 7 дни преди датата на заседанието.

(2) Разглеждащият състав може да отлага изслушване. За следващите заседания страните се информират сами.

(3) При разглеждането на случая всяка от страните има право да бъде представлявана за собствена сметка.

(4) При разглеждането на случая всяка от страните има право на преводач, ако разглеждащият състав счете за необходимо ползването на услугите му. Разглеждащият състав определя самоличността на преводача, както и кой поема отговорността за заплащане на неговите услуги.

(5) Всяка от страните в производството има правото да представя писмени и устни доказателства, в т.ч. да призовава и да разпитва свидетели, както и да взема становища по представените от другата страна доводи и доказателства.

(6) Фактите, свързани с нарушенията на антидопинговите правила, могат да бъдат установени посредством всякакви надеждни

доказателствени средства, включително самопризнания. По молба на едната страна в производството разглеждащият състав може да изиска от другата страна да представи притежаван от нея документ, а страната, която иска документа, обяснява неговото значение за производството.

Чл. 48. (1) Лицата по чл. 45, ал. 1, т. 5 и 6 могат да направят писмен отказ от изслушване и да признаят извършеното нарушение на антидопинговите правила, като приемат предвидените за него санкции в срок до три дни преди датата на заседанието.

(2) В случаите по ал. 1 Дисциплинарната комисия се произнася с решение в закрито заседание.

Чл. 49. В дисциплинарното производство тежестта на доказване се разпределя, както следва:

1. тежестта на доказване на наличието на нарушение на антидопинговите правила пада върху Антидопинговия център; стандартът на доказване е способността на Антидопинговия център да докаже нарушението на антидопинговите правила до нужното удовлетворяване на състава по разглеждане на случая, като се има предвид тежестта на повдигнатото обвинение; този стандарт на доказване за всички дела е по-висок от обикновения превес на доказателствата и по-нисък от доказването по несъмнен начин; в случаите, когато с оглед на даване на възможност за оборване на презумпция или за установяване на конкретни факти и обстоятелства тежестта на доказване се премества върху спортиста или върху лицето, явяващи се предполагаеми извършители на нарушение на антидопинговите правила, стандартът на доказване е превес на доказателствата;

2. факти, свързани с нарушения на антидопинговите правила, може да бъдат установени чрез всякакви надеждни средства, включително самопризнания; в случаите на използване на допинг се прилагат следните правила за доказване:

а) аналитичните методи или праговете стойности за вземане на решения, одобрени от САА след консултации в рамките на съответната научна общност, които са официално рецензирани, се приемат за научно обосновани; всеки спортист или друго лице, което иска да обори тази презумпция за научна валидност като предварително условие за всяко оспорване, е необходимо първо да уведоми САА за оспорването и за основанието му; САС по своя инициатива може също да информира САА за всяко оспорване; по искане на САА ръководен орган на САС трябва да назначи подходящ научен експерт, който да съдейства на ръководния орган при оценката на оспорването; в рамките на 10 дни от датата на получаването на такова уведомление от САА и от получаването на документацията по случая от САА от САС САА също има правото да се намеси като страна или с експертно мнение или по друг начин да представи доказателства в такава процедура;

б) по презумпция лабораториите с акредитация от САА провеждат анализите на проби и процедурите по тяхното приемане и съхраняване съобразно МСЛ на САА; спортистът или съответното друго лице могат да опровергават тази презумпция, в случай че установят поява на отклонение от МСЛ на САА, което с основание би могло да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат; в случай че спортистът или съответното друго лице опровергават презумпцията чрез доказване на такова отклонение, Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че отклонението не е било причината за неблагоприятния аналитичен резултат;

в) отклоненията от който и да е друг международен стандарт, антидопингово правило или политика, които не са станали причина за даден неблагоприятен аналитичен резултат или друго нарушение на антидопинговите правила, не водят до обявяването на този резултат за невалиден; в случай че спортистът или съответното друго лице установят поява на отклонение от друг международен стандарт, антидопингово правило или политика, което с основание би могло да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат или друго нарушение на антидопинговите правила, Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че това отклонение не е причинило нито неблагоприятния аналитичен резултат, нито фактическата основа за нарушението;

г) фактите, установени от съд или от професионално-дисциплинарен орган с компетентни правомощия посредством решение, което не е обект на висящо обжалване, се считат за неопровержими доказателства срещу спортиста или лицето, към които е насочено решението, освен в случаите, когато спортистът или лицето установят, че това решение е в нарушение на основните принципи на правото и справедливостта;

д) по време на изслушването при нарушение на антидопинговите правила разглеждащият състав може да стига до изводи във вреда на обявения за извършител спортист или друго лице въз основа на отказа му да се яви на изслушването (лично или по телефона съгласно разпореденото от състава) и да отговаря на въпросите на състава или на антидопинговата организация, която е обявила нарушението, след като към него е била отправена молба за това в рамките на разумен срок преди изслушването.

Чл. 50. При изслушвания се спазват следните принципи:

1. своевременно провеждане на изслушването;

2. справедлив и безпристрастен разглеждащ състав;

3. даване право на лицето да бъде представлявано за собствена сметка;

4. гарантиране правото на лицето да бъде информирано своевременно и по справедлив начин относно твърдението, че е нарушило антидопинговите правила;

5. даване право на лицето да се защити срещу обвинението, че е нарушило антидопинговите правила, и съответните му последствия;

6. гарантиране правото на всяка от страните да представя доказателства, в т.ч. да призовава и разпитва свидетели (разглеждащият състав решава по свое усмотрение дали да приема свидетелски показания по телефона или в писмен вид);

7. даване право на лицето да ползва преводач по време на изслушването, като самоличността на преводача и отговорността за заплащане на услугите му се определят от разглеждащия състав;

8. своевременно издаване на писмено мотивирано решение, съдържащо разяснение на причината/причините за налагане на съответния срок за лишаване от права.

Чл. 51. За заседанията на състава на Дисциплинарната комисия се води писмен протокол. При поискване страните могат да получат копие от протокола.

Чл. 52. Решенията на състава се вземат с мнозинство. Решението е писмено и съдържа дата, подписи и мотиви.

Чл. 53. (1) Решенията на Дисциплинарната комисия, на изпълнителния директор на Антидопинговия център, на лицензираните спортни организации и на Българския спортен арбитраж могат да бъдат обжалвани, като обжалването не спира изпълнението им, освен ако апелативният орган реши друго. Обхватът на обжалване включва всички въпроси, които се отнасят до материята, и по никакъв начин не е ограничен до първоначално разглежданите на по-предишна инстанция въпроси.

(2) В случаите, когато САА има правото да обжалва и никоя страна по делото не обжалва окончателно решение, САА може да обжалва това решение директно пред САС, без да е необходимо да изчерпва предвидените способности за обжалване. При вземането на решение САС няма да се съобразява с преценката на инстанцията, чието решение е обжалвано.

(3) По реда на този член могат да се обжалват:

1. решения на Дисциплинарната комисия и на изпълнителния директор на Антидопинговия център за нарушение на

антидопинговите правила и евентуалните последици от нарушения на антидопинговите правила;

2. решения на Дисциплинарната комисия и на изпълнителния директор на Антидопинговия център за налагане на санкции за нарушение на антидопинговите правила;

3. решения на Дисциплинарната комисия за неналагане на санкции за нарушение на антидопинговите правила или постановяващи липса на нарушение на антидопинговите правила;

4. решения на изпълнителния директор и на Дисциплинарната комисия, постановяващи прекратяване на производството поради процедурни причини;

5. решения на Дисциплинарната комисия в случаите по чл. 68, ал. 6 и 7;

6. решенията на Българския спортен арбитраж, постановяващи липса на компетентност на съответния орган във връзка с вземането на решение по повод предполагаемо нарушение на антидопинговите правила и наложените санкции;

7. решения на изпълнителния директор на Антидопинговия център да не представя неблагоприятен аналитичен резултат или атипичен резултат като нарушение на антидопинговите правила;

8. решения на изпълнителния директор на Антидопинговия център за прекратяване разглеждането на нарушение на антидопинговите правила след проведено разследване;

9. решения на лицензираните спортни организации за налагане на временно отстраняване вследствие на проведено предварително изслушване или по повод на нарушения по чл. 30;

10. решение на САА да не прави изключение от изискването за шестмесечно предизвестие на отказал се спортист за възстановяване на спортната дейност съгласно чл. 17, ал. 9;

11. неспазване от страна на антидопингова организация на принципите, приложими при временно отстраняване;

12. решение, постановяващо липса на компетентност на дадена антидопингова организация във връзка с вземането на решение по повод на предполагаемо нарушение на антидопинговите правила или последиците от него;

13. решение да суспендира или да не суспендира период на лишаване от права или да възобнови или да не възобнови период на суспендиране на лишаване от права при значително съдействие при разкриване или установяване на нарушения на антидопинговите правила;

14. решение относно нарушаване на забраната за участие в спортносъстезателна дейност;

15. решение на антидопингова организация да не признае решенията на друга антидопингова организация съгласно чл. 54.

(4) В случаите, произтичащи от участие в международни спортни прояви, и в случаите на замесени спортисти на международно ниво решението може да бъде обжалвано единствено пред САС съгласно приложимите пред него разпоредби, освен ако са делегирани права на националната юрисдикция.

(5) Решенията по случаите на замесени спортисти на национално ниво, намиращи се под юрисдикцията на Антидопинговия център, които нямат право на обжалване по ал. 4, могат да се обжалват пред Българския спортен арбитраж.

(6) Право на обжалване по ал. 1 – 5 имат:

1. при обжалването по дела на спортисти на международно ниво:

а) спортистът или съответното друго лице – субект на обжалваното решение;

б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;

в) съответната лицензирана спортна организация;

г) Антидопинговият център и/или националната антидопингова организация на държавата по постоянен адрес на лицето или на държавата, която му е издала състезателен лиценз;

д) Международният олимпийски комитет или Международният паралимпийски комитет, при условие че решението ще окаже ефект във връзка с олимпийски или паралимпийски игри, в т.ч. решения, повлияващи правото за участие в олимпийски или паралимпийски игри;

е) съответната международна спортна организация;

ж) Световната антидопингова агенция;

2. при обжалването по дела на спортисти на национално ниво:

а) спортистът или съответното друго лице – субект на обжалваното решение;

б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;

в) съответната лицензирана спортна организация;

г) Антидопинговият център и/или националната антидопингова организация на държавата по постоянен адрес на лицето;

д) съответната международна спортна организация;

е) Международният олимпийски комитет или Международният паралимпийски комитет, при условие че решението ще окаже ефект във връзка с олимпийски или паралимпийски игри, в т.ч. решения, повлияващи правото за участие в олимпийски или паралимпийски игри;

ж) Световната антидопингова агенция;

3. при обжалването на всяко решение на Българския спортен арбитраж – лицата по т. 2 пред САС;

4. независимо от други разпореджания право да обжалва наложено наказание временно лишаване от състезателни права имат само спортистът или съответното друго лице, върху което е наложено временно отстраняване.

(7) Всяка страна, която обжалва, има право на съдействие от САС във връзка с получаването на информация от съответния орган, чието решение се обжалва, като тази информация се предоставя по разпореджанието на САС.

(8) Българският спортен арбитраж произнася своите решения в срок до 15 дни от приключването на изслушването, който срок може при необходимост да бъде удължен.

(9) Сроковете за обжалване са, както следва:

1. решенията на изпълнителния директор на Антидопинговия център и на лицензираните спортни организации могат да бъдат обжалвани пред Дисциплинарната комисия в 14-дневен срок считано от датата на получаване на решението от обжалващата страна;

2. решенията на Дисциплинарната комисия могат да бъдат обжалвани пред Българския спортен арбитраж в качеството му на апелативна инстанция в рамките на 21 дни считано от датата на получаване на решението от обжалващата страна;

3. срокът за обжалване пред САС е 21 дни считано от датата на получаване на решението от обжалващата страна.

(10) При жалба, внесена от страна с право на обжалване, която не се явява страна в производството, довело до обжалваното решение, се прилага следното:

1. в срок 15 дни от известяването за решението страната има право да поиска от издаващия решението орган препис от досието;

2. при внасяне на искането по т. 1 в 15-дневен срок страната вносител разполага с 21 дни считано от деня на получаване на досието да внесе жалба пред САС.

(11) Крайният срок за обжалване от САА е не повече от:

1. двадесет и един дни след изтичането на последния възможен ден от срока за обжалване на останалите страни, или
2. двадесет и един дни, след като САА получи пълното досие по свързания с решението случай.

(12) Обжалване от две страни по едно и също дело пред САС, както и последващи обжалвания от която и да е страна по делото са допустими. Всяка страна, която има право да обжалва по този член, трябва да внесе противоположно или последващо обжалване най-късно със своя отговор.

(13) Всяка една антидопингова организация, която е страна по апелативно производство, трябва да уведоми в най-кратки срокове спортиста или другото лице за решението на апелативната инстанция, както и други антидопингови организации с правомощия за обжалване.

(14) В случаите, когато Дисциплинарната комисия не съумее в рамките на разумен срок, определен от САА, да се произнесе с решение за това дали е извършено нарушение на антидопинговите правила, САА може да предпочете да обжалва директно пред САС, като за целта ще се счита, че Дисциплинарната комисия е взела решение, постановяващо липса на нарушение на антидопинговите правила. Ако разглеждащият състав на САС определи, че е било извършено нарушение на антидопинговите правила и че САА е действала основателно, като е решила да обжалва пред него, заплатените от САА адвокатски хонорари и изразходваните от нея средства по разследването на случая се възстановяват от Дисциплинарната комисия.

(15) Решенията за РТУ може да бъдат обжалвани само пред САС от спортиста или по реда на чл. 8, ал. 10.

Чл. 54. (1) Антидопинговият център признава и взема под внимание действията и решенията на подписалите Кодекса страни, свързани с осъществяването на процедурите по вземането на проби, издаването на разрешения за терапевтична употреба, провеждането на изслушвания и вземането на окончателни решения, описани в тази глава, както и същите действия и решения на неподписали Кодекса страни, чиито вътрешни разпоредби са приведени в съответствие с Кодекса, доколкото те не противоречат на българското законодателство.

(2) Взаимното признаване по ал. 1 не лишава Антидопинговия център от правата му на обжалване по реда на наредбата.

Раздел V

Санкции за нарушения на антидопинговите правила

Чл. 55. (1) Санкциите на спортисти и на други лица по наредбата се налагат независимо от имуществената, административнонаказателната или наказателната отговорност, ако такава се предвижда в друг нормативен акт.

(2) Всяка санкция подлежи на публично разкриване с изключение на установено нарушение, извършено от непълнолетен.

Чл. 56. (1) Нарушение на антидопинговите правила при индивидуалните спортове, извършено от спортист и установено във връзка с проверка по време на състезание, автоматично води до анулиране на индивидуалните му резултати на това състезание, включително отнемане на медали, точки и награди от ръководния орган на проявата.

(2) В случай че се установи липса на вина или небрежност във връзка с нарушението и констатираното нарушение не е оказало влияние върху резултатите, постигнати преди неговото извършване, те се запазват. В този случай се вземат под внимание резултатите от предишни проби, взети от спортиста по време на същото състезание.

(3) Нарушение на антидопинговите правила, настъпило по време на или във връзка със спортна проява, може при решение на ръководния орган на спортната проява да доведе до анулиране на всички резултати, постигнати от спортиста, с произтичащите от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди, с изключение на случаите по ал. 4. При обсъждане дали да се анулират други резултати от спортната проява, могат да бъдат включени допълнителни фактори, като сериозността на нарушението на антидопинговите правила от спортиста, дали спортистът е имал негативни резултати от допинг тествания на предишни състезания и други относими фактори.

(4) В случай че спортистът установи липса на вина или небрежност от негова страна за извършване на нарушението в конкретното състезание – част от спортната проява, индивидуалните му резултати, постигнати в останалите състезания, не се анулират, освен ако има вероятност тези резултати да са били повлияни от нарушението на антидопинговите правила.

(5) При автоматичното анулиране на резултати от състезание, във връзка с което е установена положителна проба, всички състезателни резултати, постигнати от датата на вземане (независимо дали по време на или извън състезание) на пробата или на появата на друго нарушение на антидопинговите правила до началото на срока на временно отстраняване или на лишаване от права, се анулират с всички произтичащи последици, включително отнемане на всички спечелени медали, точки и награди.

(6) Задължително условие за възстановяване на правата на спортист след признаването му за виновен в извършване на нарушение на антидопинговите правила е той да заплати пълния размер на спечелените парични награди, отнети по силата на този член.

(7) Отнетата парична награда се разпределя на първо място за покриване на разходите на антидопинговата организация, която е предприела необходимите мерки за отнемането ѝ, след това – за възстановяване разходите на антидопинговата организация, която е провела процедурата за управление на резултати, а остатъкът (при наличие на такъв) се разпределя съгласно предвиденото в правилата на съответната международна спортна организация, освен в случаите, когато правилата на международната спортна организация предвиждат разпределение на отнетата парична награда между други спортисти.

(8) Приоритетът за изплащане на средствата по разходите на САС и отнетите средства от наградни фондове е: първо – за изплащане на дължимите към САС разходи; второ – за преразпределение на отнетите средства от наградни фондове към други спортисти, ако това е предвидено в правилата на съответната международна федерация, и трето – за възстановяване на разходите на антидопинговата организация, отговорна за управлението на резултатите по делото.

Чл. 57. (1) Периодът на лишаване от състезателни права за нарушения по чл. 6, ал. 1, т. 1, 2 и 6, който подлежи на намаление или суспендиране, когато е установена липса на вина или небрежност, или поради причини, различни от вина, е 4 години в следните случаи:

1. нарушението на антидопинговото правило не включва специфична субстанция, освен ако спортистът или другото лице могат да установят, че нарушението на антидопинговото правило не е умишлено;

2. нарушението на антидопинговото правило включва специфична субстанция и антидопинговата организация може да установи, че нарушението е умишлено;

3. ако т. 1 не е приложима, периодът на лишаване от състезателни права е две години.

(2) За целите на прилагането на ал. 1 умишлено е поведение, при което спортистът или друго лице, въввлечено в поведение, което то знае, че представлява антидопингово нарушение, или знае, че има значителен риск това поведение да може да представлява или да

доведе до нарушение на антидопинговите правила и явно пренебрегва този риск.

(3) Нарушение на антидопингово правило, произтичащо от неблагоприятен аналитичен резултат за субстанция, забранена само по време на състезание, е неумишлено, ако:

1. субстанцията е специфична и ако спортистът може да докаже, че забранената субстанция е използвана само извънсъстезателно;
2. субстанцията не е специфична и ако спортистът може да докаже, че забранената субстанция е използвана само извънсъстезателно и няма връзка със спортна дейност.

Чл. 58. (1) Периодът на лишаване от права за нарушения на антидопинговите правила, различни от посочените в чл. 57, ал. 1, освен ако са приложими намаляване на санкцията въз основа на липса на значителна вина или небрежност, а също и отхвърляне, намаляване или суспендиране на период на лишаване от състезателни права или други последици поради причини, различни от вина, е, както следва:

1. за нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 3 или 5 периодът на лишаване от състезателни права е 4 години; в случаите, когато спортистът може да докаже, че тези действия не са умишлени, срокът е 2 години;
2. за нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 4 периодът на лишаване от състезателни права е 2 години, който може да бъде намален до минимум една година в зависимост от степента на вината на спортиста; тази възможност не може да бъде приложена към спортисти, които в последния момент се опитват да сменят местонахождението си или да използват други подходи, като тези им действия пораждат сериозно подозрение относно факта, че спортистът се опитва да избегне допинг тестването;
3. за нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 7 или 8 периодът на лишаване от състезателни права е минимум 4 години до окончателно лишаване от състезателни права в зависимост от сериозността на нарушението;
4. нарушения на чл. 6, ал. 1, т. 7 или 8, включващи участие на непълнолетен, следва да се считат за особено сериозни нарушения; в случаите, в които нарушенията по чл. 6, ал. 1, т. 7 или 8 са извършени от спортно-техническо лице и включват субстанции, различни от специфичните, наказанието за спортно-техническото лице е окончателно лишаване от права;
5. за нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 9 периодът на лишаване от състезателни права е от 2 до 4 години в зависимост от сериозността на нарушението;
6. за нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 10 периодът на лишаване от състезателни права е от 2 години с възможност да бъде намален до минимум една година в зависимост от степента на вината на спортиста или на другото лице, както и от други обстоятелства по случая.

(2) Значителни нарушения по ал. 1, т. 3 и 4, което включва и нарушение на други закони извън спорта, се докладват на компетентните административни, професионални и съдебни власти.

Чл. 59. (1) Когато антидопинговото нарушение включва специфична субстанция и спортистът или друго лице докаже липса на значителна вина или небрежност, тогава периодът на лишаване от състезателни права е минимум – порицание, без период на лишаване от състезателни права, и максимум – 2 години лишаване от състезателни права, в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице.

(2) В случаите, когато спортистът или друго лице докаже липса на значителна вина или небрежност, а установената забранена субстанция произхожда от замърсен продукт, тогава санкцията е минимум – порицание, без период на лишаване от състезателни права, и максимум – 2 години лишаване от състезателни права, в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице.

Чл. 60. (1) Ако спортистът установи липса на вина или небрежност от негова страна, приложимият срок за лишаване от състезателни права не се налага. В случай на премахване на срока за лишаване от права на друго основание нарушението на антидопинговите правила няма да се зачита при определяне на санкциите за многократни нарушения по чл. 58.

(2) Ако спортист или друго лице установи в отделен случай, при който не са приложими чл. 59, ал. 1 и 2, липса на значителна вина или небрежност от негова страна, тогава приложимият срок за лишаване от права може да бъде намален в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице, но оставащият размер на срока не може да бъде по-малък от половината на иначе приложимия срок. Ако иначе приложимият срок е окончателно лишаване от права без право на възстановяване, намалената съгласно този член санкция не може да бъде по-малка от 8 години.

Чл. 61. (1) Преди произнасяне на окончателно апелативно решение или преди изтичането на срока за обжалване Антидопинговият център може да суспендира изтъпяването на част от наложения срок за лишаване от права при оказано значително съдействие на антидопингова организация, на наказателен орган или на професионален дисциплинарен орган от страна на спортиста или на съответното друго лице и това съдействие е довело до разкриване или установяване на нарушение на антидопинговите правила, извършено от друго лице, или разкриване или установяване от наказателен/дисциплинарен орган на престъпление или нарушение на професионални правила, извършено от друго лице, и информацията, предоставена от лицето, оказало значително съдействие, е достъпна за антидопинговата организация, отговорна за управление на резултатите.

(2) При одобрение от САА или от съответната международна спортна организация Антидопинговият център може да суспендира изтъпяването само на част от приложимия срок за лишаване от права след издаване на окончателно апелативно решение или изтичане на срока за обжалване.

(3) Размерът на суспендираната част от срока за лишаване от права се определя в зависимост от тежестта на извършеното от спортиста или от съответното друго лице нарушение на антидопинговите правила, както и въз основа на значимостта на оказаното значително съдействие във връзка с усилията за елиминиране използването на допинг в спорта.

(4) При изключителни обстоятелства на значително съдействие САА може да се съгласи с по-големи от предвидените в този член суспендиращи на срока на лишаване от състезателни права и други последици или дори да отмени периода на лишаване от състезателни права, като в тези случаи парите за награда или сумите по плащане на глоби и разходите не подлежат на възстановяване.

(5) Суспендираната част не може да надвишава три четвърти от иначе приложимия размер на срока за лишаване от права. Ако приложимият срок е окончателно лишаване от права без право на възстановяване, частта, която трябва да бъде изтъпяна, не може да бъде по-малка от 8 години.

(6) Ако спортистът или друго лице не продължи да оказва пълно и съществено съдействие, на което се основава намаляването на периода на лишаване от състезателни права, Антидопинговият център възстановява първоначалния период на лишаване от състезателни права. Решението за възстановяване или невъзстановяване на намален период на лишаване от състезателни права може да се обжалва от всеки, който има право на това, по реда на чл. 53.

(7) По искане на управляващата резултатите антидопингова организация или по искане на спортиста или на друго лице, което е извършило или се предполага, че е извършило антидопингово нарушение, САА може да приеме съответно според нея намаляване на

иначе приложимия период на лишаване от състезателни права и други последици на всеки етап от процедурата за управление на резултатите (включително след окончателно решение по обжалване) с цел да се насърчат допълнително спортистите и други лица да оказват съществена помощ на антидопинговите организации. При изключителни обстоятелства за съществена помощ САА може да се съгласи на по-голямо от предвиденото по този член намаляване на периода на лишаване от състезателни права и други последици или дори да няма период на лишаване от състезателни права, и/или да не се възстановят парични награди, или да не се заплащат глоби и разходи. Одобрието на САА може да подлежи на възстановяване на санкцията, както иначе е предвидено в този член. Независимо от чл. 53 решението на САА в контекста на този член не може да бъде обжалвано от друга антидопингова организация.

(8) В случай че по реда на ал. 1 – 3 и 5 Дисциплинарната комисия suspendира изтърпяването на част от срока за лишаване от права, тя е длъжна незабавно да изпрати писмени мотиви за своето решение до всички антидопингови организации с право на обжалване на решението. Ако впоследствие Антидопинговият център реши да възстанови suspendираната част от срока на лишаване от права поради неоказване на очакваното значително съдействие от страна на спортиста или друго лице, спортистът или другото лице могат да обжалват това решение по реда на чл. 53.

Чл. 62. (1) Срокът за лишаване от права може да бъде намален до не по-малко от половината на иначе приложимия размер, при условие че спортистът или друго лице направят доброволни самопризнания, преди да са получили известие за участие в процедура по вземане на проби, която би установила нарушение на антидопинговите правила, и тези самопризнания са единственото надеждно доказателство за въпросното нарушение към момента, в който са направени.

(2) При незабавно признаване на предявено антидопингово нарушение, твърдяно от Антидопинговия център, а също с одобрието и по преценка както на САА, така и на отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация, спортист или друго лице, потенциално подлежащи на 4-годишна санкция по чл. 57 или 58, могат да получат намаляване на периода на лишаване от състезателни права до минимум 2 години в зависимост от тежестта на нарушението и от степента на вина на спортиста или на другото лице.

(3) Ако организациите по ал. 2 постигнат съгласие за намаляване на наказанието, Антидопинговият център уведомява писмено спортиста или другото лице за взетото решение и определя дата и час за явяването му в Антидопинговия център.

(4) Ако спортистът или другото лице приеме писмено намаленото му по ал. 2 наказание, изпълнителният директор на Антидопинговия център се произнася с мотивирано решение и случаят не се внася в Дисциплинарната комисия, но решението подлежи на обжалване пред нея от съответната международна федерация и от антидопинговата организация на спортиста или другото лице, когато тя е различна от Антидопинговия център, в 14-дневен срок от постановяването му. Наказанието се привежда в изпълнение от спортната федерация на спортиста.

(5) Разпоредбите на ал. 2 не се прилагат пред Дисциплинарната комисия, но ако организациите по ал. 2 не постигнат съгласие за намаляване на наказанието или спортистът или другото лице не приеме направено му предложение за намаляване, случаят се внася в Дисциплинарната комисия и се разглежда по реда на раздел I от тази глава.

Чл. 63. Когато спортистът или друго лице установят, че имат право на намаляване на санкцията на повече от едно основание по наредбата, преди да се приложи намаляване или suspendиране по чл. 60, ал. 2, чл. 61 и 62, се определя иначе приложимият срок на лишаване от права по чл. 57, 58, 59 и 64. Ако спортистът или другото лице установят, че имат право на намаляване или suspendиране на срока на лишаване от права по две или повече от разпоредбите на чл. 60, ал. 2, чл. 61 и 62, размерът на санкцията може да бъде намален или изтърпяването ѝ да бъде suspendирано, но оставащият срок на лишаване от права трябва да бъде най-малко една четвърт от иначе приложимия срок.

Чл. 64. (1) Спортистите и другите лица се наказват за извършено второ нарушение на антидопинговите правила, като периодът на лишаване от състезателни права не е по-кратък от:

1. шест месеца;

2. половината от периода на лишаване от права за първото нарушение, без да се взема предвид евентуално наложено намаляване на санкцията по чл. 61, или

3. двойно увеличаване на периода на лишаване от права, иначе приложим към второ нарушение на антидопинговите правила, но третирано като първо нарушение, без да се взема предвид евентуално наложено намаляване на санкцията по чл. 61.

(2) Установеният в ал. 1 период на лишаване от права може да бъде намален след това по реда на чл. 61.

Чл. 65. (1) При трето антидопингово нарушение наказанието винаги е окончателно лишаване от участие в състезания или дейности в областта на спорта без право на възстановяване, освен ако третото нарушение изпълнява условията на чл. 53 за премахване или намаляване на срока за лишаване от права, или става дума за нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 4. В тези случаи срокът за лишаване от права е от 8 години до окончателно лишаване от участие в състезания или дейности в областта на спорта.

(2) Нарушение на антидопингово правило от спортист или от друго лице, за което е установено липса на вина или небрежност, няма да бъде считано за предшествашо нарушение за целите на този член.

Чл. 66. (1) За целите на налагане на санкции по чл. 64 нарушенията на антидопинговите правила се разглеждат като втори само ако антидопинговата организация установи, че спортистът или другото лице са извършили второто нарушение след получаването на известие за първо нарушение по реда на чл. 29 и 36 или след полагането на съответните усилия от страна на антидопинговата организация да им бъде връчено такова известие за първото нарушение.

(2) Ако антидопинговата организация не съумее да представи доказателства по ал. 1, нарушенията се разглеждат заедно като едно-единствено първо нарушение, а санкцията се определя въз основа на нарушението, за което е предвидена по-тежка санкция.

(3) Ако след налагане на наказание за нарушение на антидопинговите правила Дисциплинарната комисия и/или Антидопинговият център узнае факти по друго нарушение, извършено от спортиста или от другото лице преди известяването им относно първото нарушение, Дисциплинарната комисия и/или Антидопинговият център налага допълнителна санкция въз основа на санкцията, която би била приложима, ако двете нарушения се разглеждат едновременно. Резултатите, които са постигнати от спортиста или от другото лице по време на всички състезания в периода между двете нарушения, се анулират по реда на чл. 56.

(4) За да се счита, че е налице многократно нарушение за целите на този член, всяко от нарушенията на антидопинговите правила трябва да е извършено в рамките на 10 години.

Чл. 67. (1) За начало на срока за лишаване от права се счита датата на взетото при окончателното изслушване решение за неговото налагане, а при отказ от или непровеждане на изслушване – за начало на срока се счита датата на доброволното му приемане или налагането му по друг начин. Срокът на всяко временно отстраняване независимо дали е наложено, или е прието доброволно, се приспада от срока за лишаване от права.

(2) В случаите на съществени забавяния на процедурата за изслушване или на друг етап от допинговия контрол, които не са

причинени от спортиста или от съответното друго лице, при налагане на санкцията Дисциплинарната комисия и/или Антидопинговият център има право да определи по-ранна дата за начало на срока за лишаване от права, която дата може да е датата на вземане на пробата или на последното настъпило нарушение на антидопинговите правила.

(3) Всички състезателни резултати, постигнати по време на период на лишаване от права, включително приети със задна дата, следва да бъдат анулирани.

(4) В случаите, когато спортист направи самопризнания за извършено нарушение преди участие в следващо състезание и незабавно след като бъде обвинен от антидопингова организация, за начало на срока за лишаване от права може да бъде обявена датата на вземане на пробата или на последното настъпило нарушение на антидопинговите правила.

(5) В случаите по ал. 2 и 4 спортистът или длъжностното лице изтърпяват поне половината от срока за лишаване от права след:

1. датата на доброволното приемане на налагането на санкцията;
2. датата на взетото на изслушването решение за налагане на санкцията, или
3. датата на налагане на санкцията по друг начин.

(6) Разпоредбите на ал. 4 и 5 не се прилагат, когато периодът на лишаване от права вече е бил намален по реда на чл. 62, ал. 2.

(7) Ако на спортист бъде наложено временно отстраняване и той го изтърпи, размерът на срока на временното отстраняване се приспада от евентуално наложения му срок за лишаване от права. Ако спортист или друго лице изтърпява период на лишаване от права съгласно решение, което впоследствие е обжалвано, тогава периодът на временното отстраняване се зачита при евентуално наложения му при обжалването период на лишаване от права.

(8) Периодът на временното отстраняване се приспада от наложения срок за лишаване от права, при условие че спортистът даде своето писмено съгласие да бъде временно отстранен от лицензираната спортна организация, след което се въздържа от участие в състезателна дейност. Препис от писменото съгласие се изпраща до всяка от страните, които съгласно чл. 29, ал. 1 имат право да бъдат известени за потенциално нарушение на антидопинговите правила.

(9) Периоди на неучастие в спортносъстезателна дейност преди датата на влизане в сила на временното отстраняване, наложено или прието доброволно, не могат да бъдат приспадани от срока за лишаване от права независимо дали произтичат от избора на спортиста да не участва в спортносъстезателна дейност, или са в резултат на отстраняването му от неговия отбор.

(10) В отборните спортове, когато е наложен период на лишаване от състезателни права за отбора, освен ако справедливостта изисква друго, периодът на лишаване от състезателни права започва да тече от датата на решението от окончателното изслушване, наложено лишаването от състезателни права, или ако изслушването е отхвърлено – от датата, на която лишаването от състезателни права е прието или наложено по друг начин. Всеки период на временно лишаване от състезателни права на отбора, наложено или доброволно прието, се приспада от общия период на лишаване от състезателни права, който трябва да бъде изтърпян.

Чл. 68. (1) По време на лишаване от права спортистът или друго лице нямат право на участие по никакъв начин в каквито и да са състезания или дейности, както и в състезания, които са разрешени или организирани от професионални лиги или организации, провеждащи международни или държавни спортни прояви, или всяка елитна или национална спортна активност, финансирана от правителствена институция, с изключение на оторизирани образователни или рехабилитационни антидопингови програми, които са разрешени или организирани от подписали Кодекса страни, техни организации членки, включително лицензирани спортни организации, техни клубове или организации членки.

(2) Спортистът може да се завърне към тренировъчния процес в отбора си или да използва спортните съоръжения на клуба или на друга организация – страна по Кодекса, не по-рано от:

1. два месеца, преди да изтече срокът на лишаване от права, или
2. последната четвърт от изтърпявания период.

(3) Спортист или лице, изтърпяващи над 4-годишен срок за лишаване от права, могат след края на четвъртата година да участват в местни спортни прояви, неутвърдени или намиращи се по друг начин под юрисдикцията на подписала страна или член на подписала Кодекса страна, но само ако съответната спортна проява не е на равнище, което би позволило директно или индиректно класиране или натрупване на точки за участие в държавно първенство или в международна спортна проява.

(4) Алинея 3 не се прилага за спортист или друго лице, работещо в каквото и да е качество с непълнолетни.

(5) Спортистите и лицата, които изтърпяват срок за лишаване от права, продължават да подлежат на тестване.

(6) При нарушаване на забраните по ал. 1 – 4 за участие в спортна дейност от страна на спортист или длъжностно лице, което изтърпява срок за лишаване от права, резултатите от участието им в съответното състезание или спортна проява се анулират и към края на първоначалния период на лишаване от права се добавя нов период на лишаване от права, равен по продължителност на първоначалния.

(7) Наложеният отново срок за лишаване от права може да бъде променен в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице и от други обстоятелства по случая. Антидопинговата организация, чиято процедура за управление на резултати е довела до първоначалното налагане на срока за лишаване от права, е тази, която определя дали има нарушение на забраната за участие, както и дали е уместно повторно наложената санкция да бъде променена.

(8) При нарушение на антидопинговите правила, за което не се прилага намалена санкция за специфична субстанция по реда на чл. 59, подписалите Кодекса страни, техните организации членки, включително лицензираните спортни организации и правителствата, прекратяват частично или изцяло финансовата подкрепа или свързаните със спортната дейност облаги за лицето нарушител.

(9) Когато спортно-техническо лице или друго лице подпомагат лице за нарушаване на забрана при лишаване от състезателни права, антидопинговата организация с юрисдикция над това спортно-техническо лице или друго лице за такава помощ налага санкции за нарушаване на чл. 6, ал. 1, т. 9.

Чл. 69. (1) Ако повече от двама спортисти в отбор по отборен спорт бъдат признати за виновни в извършване на нарушение на антидопинговите правила във връзка с конкретна спортна проява, в допълнение към санкциите за нарушителите могат да се наложат санкции на целия отбор – по преценка на ръководния орган на проявата.

(2) При условие че повече от един спортист от отбор по отборен спорт е известен по реда за нарушение на антидопинговите правила във връзка с дадена спортна проява, нейният ръководен орган провежда подходящо целево тестване на отбора през периода на спортната проява.

(3) Ръководният орган на спортна проява може да установи по-строги последици за отбори по отборните спортове от предвидените за целите на проявата.

Чл. 70. (1) Ако спортист или друго лице прекрати спортната си кариера преди края на процедура по управление на резултати,

Антидопинговият център си запазва правото да я доведе докрай. Ако спортист или друго лице прекрати спортната си кариера преди началото на процедурата по управление на резултати, за чието провеждане Антидопинговият център притежава правомощия, Антидопинговият център запазва правото на провеждане на тази процедура.

(2) Като условие за възстановяване на картотеката си в края на срока за лишаване от права спортистът е длъжен да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване, провеждано от Антидопинговия център, от съответната лицензирана спортна организация или от която и да е антидопингова организация с правомощия за провеждане на тестване, а при поискване – да предоставя актуални и точни данни за своето местонахождение.

(3) Ако лишен от права спортист, който прекратява спортната си кариера, но на по-късен етап поиска да бъде възстановен, той няма право да се състезава в международни и национални спортни прояви, преди да е известил писмено с шестмесечно предизвестие Антидопинговия център, съответната лицензирана спортна организация и международната федерация.

Чл. 71. (1) Лицензираните български спортни организации са органите, изпълняващи влезлите в сила решения за налагане санкции на лица, извършили нарушения на антидопинговите правила.

(2) Решението се привежда в изпълнение в 15-дневен срок от получаването му от лицензираната спортна организация, като препис от решението за привеждане на наказанието в изпълнение се изпраща на Антидопинговия център, на министъра на младежта и спорта, на Българския олимпийски комитет, на САА и на съответната международна организация.

Раздел VI

Поверителност и докладване

Чл. 72. С изключение на разследвания, които не са довели до установяване на антидопингово нарушение, антидопинговите организации, международните федерации и САА обменят актуализирана информация по смисъла на чл. 14, ал. 1, т. 2 от Световния антидопингов кодекс за резултатите от прегледите или процедурите, проведени по реда на чл. 7, 8 или 13 от Световния антидопингов кодекс, заедно с навременно писмено обяснение по случая.

Чл. 73. Организацията получател на информацията по чл. 76 или чл. 77 освен пред национален олимпийски комитет, национална федерация и отбор в отборните спортове, докато отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация публично я разкрие или не я разкрие, при условията на чл. 76.

Чл. 74. Взетите съгласно чл. 39, чл. 53, ал. 13, чл. 60, чл. 61 или чл. 68, ал. 6 решения относно нарушения на антидопинговите правила трябва да включват всички основания за решението, включително, ако е относимо, обяснение защо не е приложена възможната максимална санкция.

Чл. 75. (1) В случай че решението не е на английски или на френски език, антидопинговата организация представя на английски или на френски език кратко резюме на решението с подкрепящите го аргументи.

(2) Антидопингова организация с право да обжалва може в срок до 15 дни от получаването на решението или резюмето по ал. 1 да поиска копие от пълната документация по случая, отнасящ се до решението.

Чл. 76. (1) Личността на спортист или друго лице, за които някоя антидопингова организация твърди, че са нарушили антидопинговите правила, може да бъде разкрита публично от управляващата резултатите антидопингова организация, само след като изпрати известие на спортиста или другото лице в съответствие с чл. 29, ал. 2 и 8, чл. 36, чл. 37, чл. 41 и чл. 42 от Наредбата, а също и на националната антидопингова организация на спортиста или на другото лице, международната му федерация и САА.

(2) Не по-късно от 20 дни, след като бъде определено в окончателно решение при обжалване по чл. 53, ал. 4 и 5 или такова обжалване е отхвърлено, или изслушване е отхвърлено, или твърдението за антидопингово нарушение не е било навреме оспорено по друг начин, отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация обявява публично изходът от антидопинговото производство, включително спорта, нарушеното антидопингово правило, имената на спортиста или другото лице, извършили нарушението, използваните забранена субстанция или забранен метод и наложените последици. Същата антидопингова организация в рамките на 20 дни обявява публично резултатите от окончателни решения по обжалвания относно нарушения на антидопинговите правила, както и информацията по изречение първо.

(3) Във всеки случай след изслушване или обжалване, когато е решено, че спортистът или другото лице не са извършили нарушение на антидопинговите правила, решението може да се оповести публично само със съгласието на спортиста или другото лице, което е обект на решението. Отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация полага усилия за получаване на такова съгласие и ако то е получено, публично оповестява решението в неговата цялост или част от него след одобрение от спортиста или другото лице.

(4) Оповестяването трябва да бъде извършено минимум чрез публикуване на нужната информация на интернет страницата на антидопинговата организация за срок повече от един месец или за продължителността на периода на лишаване от състезателни права.

(5) Антидопинговата организация или лабораторията, както и техните служители не трябва да коментират публично факти, свързани с нерешени случаи, освен като отговор на публични коментари от страна на спортист, друго лице или техни представители или като описание на процеса в научен аспект.

(6) Задължителното публично оповестяване по ал. 2 не е приложимо в случаите, когато спортистът или другото лице, за които е установено, че са нарушили антидопинговите правила, са непълнолетни. Всяко евентуално публично оповестяване в случай с непълнолетен трябва да съответства на фактите и обстоятелствата по случая.

Чл. 77. Поне веднъж годишно Антидопинговият център публикува обобщен статистически доклад за своята дейност по допингов контрол с копие до САА. Антидопинговите организации може също да публикуват сведения, показващи имената на всеки тестван спортист и датата на всяко тестване.

Чл. 78. Антидопинговият център докладва на САА своевременно резултатите от всяко състезателно и извънсъстезателно тестване за допингов контрол на спортисти на международно и национално ниво, данни за биологичния паспорт на спортиста, както и информация за неговото местонахождение чрез системата АДАМС или друга одобрена от САА система. Съобразно приложимите правила информацията може да бъде достъпна за спортиста, националната антидопингова организация, международната федерация на спортиста и други антидопингови организации, които имат право да тестват спортиста.

Чл. 79. Когато е необходимо и уместно, за извършване на антидопинговата си дейност съгласно Кодекса и международните стандарти, включително МСЗЛЖЛД, и в съответствие с приложимите закони Антидопинговият център може да събира, съхранява, обработва или разкрива лична информация относно спортисти или други лица.

Чл. 80. Изпълнителният директор на Антидопинговия център предлага на министъра на младежта и спорта да наложи принудителна административна марка на спортна организация, юридическо лице, предоставящо спортни услуги, или организация по глава четвърта от ЗФВС, която:

1. не изпълни някое от задълженията си по чл. 4;
2. не представи информация по чл. 20, ал. 3;
3. не изпълни влязло в сила решение за наказване на спортист или друго лице по реда на наредбата;
4. не предприема мерки срещу използването на допинг и това е довело до нарушения от картотекирани от нея спортисти, спортно-технически персонал или длъжностни лица в администрирането от нея спорт;
5. в случай че се явява организатор на състезание и/или спортна проява, не изпълнява задължението си по чл. 24;
6. не спазва антидопинговите правила.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. „АДАМС“ е интернет базирано пособие за управление на база данни, което служи за въвеждане, съхраняване, обмен и докладване на данни и е създадено, за да подпомага заинтересованите страни и САА при осъществяването на техните антидопингови операции в съответствие с нормативните актове за защита на данните.

2. „Антидопингова организация“ е подписала страна, която отговаря за приемането на правила за инициране, прилагане или привеждане в действие на частите от процедурата по допингов контрол. Това определение включва организации, като Международния олимпийски комитет, Международния паралимпийски комитет, други организации за спортни прояви от най-висок ранг, които при провеждането им извършват тестване, САА, международните спортни организации (т.е. международни федерации) и националните антидопингови организации.

3. „Анулиране на резултати“ е обявяване на постигнатите от спортиста резултати в конкретно състезание или спортна проява за невалидни с всички произтичащи от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди.

4. „Атипичен резултат“ е необичаен резултат, отразен в доклад от акредитирана от САА лаборатория или друга одобрена от САА лаборатория, който налага допълнително разследване в съответствие с Международния стандарт за лаборатории на САА или свързаните с него технически документи, преди да бъде определен като неблагоприятен аналитичен резултат.

5. „Атипичен паспортен резултат“ е доклад, описан като атипичен паспортен резултат в приложимите международни стандарти.

6. „Биологичен материал“ са продукти (урина и кръв) от човешки организъм, взети за анализ за целите на допинговия контрол.

7. „Биологичен паспорт на спортиста“ са програмата и методите на събиране и класифициране на информация, описани в Международния стандарт за тестване и разследвания на САА и в Международния стандарт за лаборатории на САА.

8. „Вина“ е неспазване на задължение и проява на липса на грижа към определена ситуация. Факторите, които трябва да се вземат предвид при определянето на степента на вината на спортист или на друго лице, включват например: опитът; дали спортистът или другото лице е непълнолетен; специални обстоятелства, като увреждане, степен на пресметнатия риск от спортиста по отношение на възможните последици, както и други факти и обстоятелства. При оценката на степента на вината на спортиста или на другото лице разглежданите обстоятелства трябва съизмерно и адекватно да дадат обяснение на появата на отклонение на спортиста или на другото лице от очакваната норма на поведение, като например факта, че спортистът би пропилял възможността да спечели голяма сума пари по време на период от лишаване от права, или факта, че спортистът е към края на кариерата си, или че времето на спортния календар не биха били релевантни фактори за намаляване на периода на лишаване от права по чл. 59, ал. 1 и 2 или по чл. 60, ал. 2.

9. „Временно отстраняване“ е налагане на временна забрана на спортист или на друго лице за участие в състезание преди окончателното решение от изслушване, проведено по реда на чл. 8 от Световния антидопингов кодекс.

10. „Допингов контрол“ са всички действия и процедури от изготвянето на плана за разпределение на проверките до крайния изход от всяко обжалване, включително всички междувременни действия и процедури, като подаване на информация за местонахождение, вземане, запечатване, съхранение и транспортиране на проби до лабораторията, извършване на лабораторен анализ, издаване на разрешения за терапевтична употреба, управление на резултати и провеждане на изслушвания.

11. „Държавно първенство“ е спортна проява с участието на спортисти на национално или международно ниво, която не е международна спортна проява.

12. „Забранена субстанция или забранен метод“ е субстанция или клас субстанции или метод, посочени като такива в Забранителния списък, приет от САА.

13. „Значително съдействие“ е съдействие, при което оказващото го лице е длъжно да разкрие цялата информация за нарушения на антидопинговите правила, с която разполага, в писмени показания и да окаже пълно съдействие при разследването и отсъждането по случаите, за които се отнася тази информация, включително да дава показания по време на изслушванията по молба на антидопинговата организация или разглеждащия състав. Задължително е предоставената информация да бъде достоверна и важна за обвинението, а в случай че обвинение не е повдигнато – да дава достатъчно основания за повдигане на такава.

14. „Замърсен продукт“ е продукт, съдържащ забранена субстанция, която не е обявена на етикета или не може да бъде намерена при адекватно търсене в интернет.

15. „Извънсъстезателно тестване/тестване извън състезание“ е всяко тестване, което не се провежда по време на състезание.

16. „Индивидуален спорт“ е всеки спорт, който не е отборен.

17. „Кодекс“ е Световният антидопингов кодекс, приет на 5 март 2003 г. в Копенхаген от САА и включен в приложение № 1 към Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта, ратифицирана със закон от Народното събрание (ДВ, бр. 105 от 2006 г.).

18. „Конвенция на ЮНЕСКО“ е Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта, приета на 19 октомври 2005 г. от XXXIII сесия на Генералната конференция на ЮНЕСКО, включително всяко и всички изменения, приети от държавите – страни по Конвенцията, и Конференцията на държавите – страни по Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта.

19. „Липса на вина или небрежност“ има в случаите, в които спортистът установи/докаже, че без да е знаел или подозирал и без да е възможно да е знаел или подозирал при проява на крайна предпазливост, е употребявал или му е била прилагана забранена субстанция или забранен метод или по друг начин е нарушил антидопингово правило. Освен в случай с непълнолетен, за всяко нарушение съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 спортистът трябва да установи как забранената субстанция е влязла в неговия организъм.

20. „Липса на значителна вина или небрежност“ има в случаите, в които спортистът установи/докаже, че неговата вина или небрежност при разглеждането им спрямо наличните обстоятелства и предвид критериите за липса на вина или небрежност не са били съществени във връзка с нарушението на антидопинговите правила. Освен в случай с непълнолетен, за всяко нарушение съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 спортистът трябва да установи как забранената субстанция е влязла в неговия организъм.

21. „Лице“ е всяко физическо лице, организация или друго юридическо лице.

22. „Лицензирана спортна организация“ е спортна федерация – сдружение с нестопанска цел за осъществяване на общественнополезна дейност, която е получила спортен лиценз за един или сходни видове спорт, включително за военноприложни спортове, или спортен лиценз за развитие на повече от един спорт по един обединяващ принцип. В спортните федерации може да членуват само спортни клубове.

23. „Лишаване от права“ е забрана за участие поради нарушение на антидопинговите правила на спортист или длъжностно лице в състезания или дейности в областта на спорта, свързани с управлението или подпомагането на тренировъчния и състезателния процес, както и лишаване от финансиране.

24. „Маркер“ е съединение, група съединения или биологични показатели, които сочат към използване на забранена субстанция или забранен метод.

25. „Международен стандарт“ е стандарт, приет от САА в подкрепа на Кодекса. Спазването на международен стандарт (за разлика от спазването на всякакви други норми, практики или процедури) е достатъчно условие, за да се счита, че разписаните в него процедури са били осъществени правилно. Международните стандарти включват и издадените съгласно тях технически документи.

26. „Международна спортна проява“ е спортна проява, чийто ръководен орган или орган за назначаване на технически лица е Международният олимпийски комитет, Международният параолимпийски комитет, международна спортна организация, организатор на спортни прояви от най-висок ранг или друга международна спортна организация.

27. „Метаболит“ е субстанция, произведена чрез процес на биотрансформация.

28. „Място на спортна проява“ е мястото или местата, определени от ръководния орган на спортната проява.

29. „Национална антидопингова организация“ е юридическо лице, което всяка държава обособява като притежател на основните правомощия и отговорности на национално ниво, свързани с приемането и прилагането на антидопингови правила, ръководенето на вземане на проби, управлението на резултати от проверки и провеждането на изслушвания. Ако такъв орган не бъде обособен от компетентните публични власти на съответната държава, неговите функции се поемат от националния олимпийски комитет или от обособен от него орган.

30. „Национален олимпийски комитет“ е организация, призната от Международния олимпийски комитет. В Република България национален олимпийски комитет е Българският олимпийски комитет.

31. „Национална спортна проява“ е спортна проява или състезание, в което участват спортисти на международно или национално ниво, но не е международна проява.

32. „Неблагоприятен аналитичен резултат“ е резултат, отразен в доклад от акредитирана от САА лаборатория или друга одобрена от САА лаборатория, съгласно който в дадена проба е установено – съгласно Международния стандарт за лаборатории на САА и техническите документи към него – наличие на забранена субстанция или нейни метаболити или маркери (включително завишени количества ендогенни субстанции), или доказателство за използване на забранен метод.

33. „Неблагоприятен паспортен резултат“ е резултат, описан в приложимите международни стандарти като неблагоприятен.

34. „Непълнолетен“ е физическо лице, което не е навършило 18 години.

35. „Опит“ е умишлено предприемане на действие, чиято цел е извършване на нарушение на антидопинговите правила. Няма нарушение на антидопинговите правила единствено въз основа на опит за извършване на нарушение, ако лицето се откаже от опита преди разкриването му от трето лице, което не е замесено.

36. „Организации за спортни прояви от най-висок ранг“ са континенталните сдружения от национални олимпийски комитети и други международни многоспортови организации, които функционират като ръководни органи на континентални, регионални и други международни спортни прояви.

37. „Отборен спорт“ е спорт, в чиито състезания е позволена смяната на играчи.

38. „Период на спортната проява“ е времето между началото и края на дадена спортна проява съгласно установеното от нейния ръководен орган.

39. „Подписали страни“ са юридическите лица, които са подписали Кодекса и са дали съгласие за неговото спазване.

40. „Последици от нарушаване на антидопинговите правила“ са:

а) анулиране на резултати (дисквалифициране) – обявяване на постигнатите от спортиста резултати в конкретно състезание или спортна проява за невалидни с всички произтичащи от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди;

б) лишаване от права – забрана на спортист или друго лице в състезания или други дейности за определен период поради извършено нарушение на антидопингово правило, както и лишаване от финансиране;

в) временно отстраняване – налагане на временна забрана на спортист или друго лице за участие в състезание или спортни дейности преди окончателното решение от изслушване;

г) финансови последици – налагане на финансови санкции поради нарушение на антидопингово правило или възстановяване на разходи, свързани с нарушение на антидопингово правило;

д) публично разкриване или публично докладване – разпространение на информация сред обществеността или сред лица извън известните по-рано; отборите в отборните спортове могат също да подлежат на последици по реда на чл. 69, ал. 2.

41. „Предварително изслушване“ е предварителна процедура по представяне на факти по случая от спортиста или лице от спортно-техническия персонал пред ЕГУР към Антидопинговия център.

42. „Прилагане“ е осигуряване, доставяне, надзор, улесняване или участие по друг начин в употребата или в опита за употреба от друго лице на забранена субстанция или забранен метод. Тази дефиниция не включва действията на добросъвестен медицински персонал, използващ забранена субстанция или забранен метод за действителни законни терапевтични цели или с друг приемлив мотив, и не трябва да включва действия, свързани със забранени субстанции, които не са забранени, извършвани в извънсъстезателно тестване, освен ако обстоятелствата като цяло показват, че тези забранени субстанции не са предназначени за действителни и законни терапевтични цели или са предназначени за подобряване на спортно представяне.

43. „Притежаване“ е действителното физическо притежаване или действие, което може да бъде изтълкувано като притежаване, което се признава само ако лицето има изключителен контрол или намерение да упражни контрол над забранена субстанция или забранен метод или над помещението, в което има забранена субстанция или забранен метод; при условие обаче че лицето няма изключителен контрол над забранена субстанция или забранен метод, или над помещението, в което има забранена субстанция или забранен метод, дадено действие може да бъде изтълкувано като притежаване само ако лицето е знаело за наличието на забранената субстанция или забранения метод и е възнамерявало да упражни контрол над него. Няма нарушение на антидопинговите правила единствено въз основа на притежаване, ако преди получаването на известие за нарушението лицето е предприело нужните действия,

за да докаже, че не е възнамерявало да притежава забранената субстанция или забранения метод, и е отрекло, че ги притежава, посредством изрично деклариране на това пред антидопингова организация. Закупуването, включително по електронен път или по друг начин, на забранена субстанция или забранен метод съставлява притежаване от страна на закупилоото ги лице независимо от всичко, което противоречи на това в определенията.

44. „Проба „А“ е биологичен материал, взет от спортист за първоначален лабораторен допингов анализ.

45. „Проба „Б“ е биологичен материал, взет от спортист за контролен лабораторен допингов анализ.

46. „Проба или пробовземане“ е всеки биологичен материал, взет за целите на допингов контрол.

47. „Програма за независимо наблюдение“ е екип от наблюдатели, ръководен от САА, който наблюдава, дава насоки относно процедурата за допингов контрол в рамките на някои спортни прояви и докладва за своите наблюдения.

48. „Публично разкриване или публично докладване“ е съгласно определеното в т. 40, буква „д“.

49. „Разрешение за терапевтична употреба (РТУ)“ е понятието, определено в чл. 8.

50. „Регионална антидопингова организация“ е регионално юридическо лице, което държавите членки обособяват за координация и управление на делегирани сфери на техните национални антидопингови програми, които могат да включват приемането и осъществяването в практиката на антидопингови правила, планирането и пробовземането, управлението на резултати, прегледа на РТУ, провеждането на изслушвания и образователни програми на регионално ниво.

51. „Регистър на спортистите за тестване“ (РСТ) е регистърът на високоразрядните спортисти, подлежащи на целево състезателно и извънсъстезателно тестване, който всяка международна спортна организация и национална антидопингова организация изготвя във връзка със своя план за разпределение на проверките. Такива спортисти са задължени да предоставят информация за местонахождението си съгласно чл. 17, ал. 4, т. 1 и Международния стандарт за тестване и разследвания.

52. „САА“ е Световната антидопингова агенция.

53. „САС“ е Спортният арбитражен съд.

54. „Свързано лице“ е участващо в процедурата по допингов контрол лице, върху което лицето – обект на допингов контрол, може пряко или непряко да окаже решаващо влияние:

а) съпрузи или съжителстващи лица, роднини по права линия без ограничения, роднини по съребрена линия до четвърта степен включително, роднини по сватовство до втора степен включително;

б) лица, едното от които участва в управлението на спортна организация, която е регистрирала състезателните права на другото лице, или другото лице се състезава за тази спортна организация;

в) лица, едното от които е прехвърлило на другото лице своите трансферни права или каквито и да са други права, произтичащи от неговото/нейното качество на спортист;

г) лица, едното от които е направило дарение или е спонсорирано в полза на другото лице или в полза на лицензирана спортна организация, която е регистрирала или държи състезателните права на другото лице;

д) лица, едното от които е направило реклама в полза на другото лице или в полза на лицензирана спортна организация, която е регистрирала или държи състезателните права на другото лице.

55. „Специфични субстанции“ са всички забранени субстанции с изключение на:

а) субстанциите от класовете на анаболните средства и хормоните;

б) онези стимуланти, хормонални антагонисти и модулатори, които Списъкът на забранените субстанции и методи идентифицира като забранени субстанции.

56. „Списък на забранените субстанции и методи“ е списъкът на САА, в който са посочени забранените субстанции и забранените методи, наречен в Кодекса „Забранителен списък“.

57. „Спортист“ е всяко лице, което участва в спортна дейност на международно (съобразно определеното от всяка международна спортна организация) или национално (съобразно определеното от всяка национална антидопингова организация) ниво. За целите на чл. 6, ал. 1, т. 9, както и за целите на образователно-информационната антидопингова дейност спортист е всяко лице, което участва в спортна дейност под юрисдикцията на подписала страна, правителство или друга спортна организация, приела Кодекса.

58. „Спортист на международно ниво“ е спортист, който се състезава в спорт на международно ниво, както е дефинирано според правилата на съответната международна федерация в съответствие с Международния стандарт за тестване и разследвания.

59. „Спортист на национално ниво“ е спортист съгласно определеното в чл. 5, ал. 1 от тази наредба.

60. „Спортна проява“ е серия от единични състезания, провеждани от един ръководен орган (например олимпийски игри, световни, европейски и държавни първенства и др.).

61. „Спортно-технически персонал“ е всеки треньор, инструктор, мениджър, агент, член на екипа на отбор, медицинско или парамедицинско лице, родител, както и всяко друго лице, което работи със, лекува или помага на спортист, участващ или подготвящ се за участие в спортно състезание.

62. „Строга отговорност“ е правилото, което установява, че съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 не е необходимо да се докаже от антидопингова организация наличие на намерение, вина, небрежност или знание за употреба на забранени субстанции от страна на спортиста, за да се установи нарушение на антидопингово правило.

63. „Състезание“ е единична надпревара, двубой, мач или единично спортно съревнование. За етапните надпревари или други спортни съревнования, където наградите се дават на дневна или друга междинна база, разликата между състезание и спортна проява се определя според правилника на съответната международна спортна организация.

64. „Състезателно тестване/тестване по време на състезание“ е тестване, извършено в периода от 12 часа преди началото на състезание, в което спортистът е заявен за участие, до приключване на състезанието и свързаната с него процедура по вземане на проби.

65. „Тестване“ са частите от процедурата по допингов контрол, включващи изготвянето на плана за разпределение на проверките и вземането, запечатването, съхраняването и транспортирането на проби до лабораторията.

66. „График“ е продаването, даването, транспортирането, изпращането, доставянето или разпространяването (или притежаването за някоя от посочените цели) на забранени субстанции и забранени методи (физически, по електронен или по друг начин) от спортист, спортно-техническо длъжностно или друго лице, което е под юрисдикцията на антидопингова организация, до трети лица, но при условие че това определение не включва действията на добросъвестни медицински лица, при които е използвана забранена субстанция за реални и правомерни терапевтични цели или поради друга уважителна причина, както и действия, включващи забранени субстанции, които не са забранени при извънсъстезателно тестване, освен ако обстоятелствата като цяло демонстрират, че тези забранени субстанции не са предназначени за реални и правомерни терапевтични цели или са предназначени за подобряване на

постиженията.

67. „Употреба“ е използването, нанасянето, поемането, инжектирането или консумирането по какъвто и да е начин на забранена субстанция или забранен метод.

68. „Фалшифициране“ е променянето с непочтена цел или по непочтен начин, оказването на непочтено влияние, непочтената намеса, попречването, подвеждането или участието в измамническо поведение с цел промяна на резултати или възпрепятстване на нормалното протичане на процедури, както и предоставянето на неверни данни на антидопингова организация.

69. „Целево тестване“ е извършването на подбор на спортисти за тестване, при който конкретни спортисти или групи от спортисти се подбират на неслучаен принцип за тестване в определен час.

§ 2. При непълноти или противоречие на наредбата със Световния антидопингов кодекс се прилагат нормите на Световния антидопингов кодекс при спазване на следните правила за тълкуването му:

1. При противоречие между версиите на английски и на френски език, на които е публикуван Кодексът, се прилага версията на английски език.

2. Коментарите, изясняващи различни разпоредби на Кодекса, се използват за тълкуване на Кодекса.

3. Кодексът се интерпретира като независим и самостоятелен текст, а не чрез отнасяне към съществуващ закон или правила на подписалите страни или правителства.

4. Заглавията на частите и членовете на Кодекса не са част от същността на разпоредбите на Кодекса.

5. Кодексът не се прилага ретроактивно към случаи, нерешени преди Кодексът да бъде приет от подписалите го страни и преди да бъде приложен в техните правила. Изключение са случаите на извършени преди приемането на Кодекса антидопингови нарушения, които ще продължат да се смятат за „първо нарушение“ или „второ нарушение“ за целите на определяне на санкции по реда на глава пета, при последващи нарушения, извършени след приемането на Кодекса.

6. Целта, обхватът и организацията на Световната антидопингова програма и на Кодекса и приложение № 1, дефинициите, приложение № 2 и примерите на приложението към чл. 10 от Световния антидопингов кодекс са неразделни части от него.

§ 3. Антидопинговата организация, Антидопинговият център, Българският олимпийски комитет и лицензираните спортни организации имат правото да прилагат антидопинговите правила към спортист, който не е такъв нито на международно, нито на национално ниво, и по този начин да го приравнят към определението „Спортист“. По отношение на спортисти, които не са такива нито на международно, нито на национално ниво, тези антидопингови организации могат да решат: да се проведе ограничено тестване или да не се проведе тестване; да се анализира пробовземането с ограничен обсяг на забранените субстанции; да се изиска ограничена информация за местонахождение или въобще да не се поиска такава; да не поискат предварителни РТУ. Ако обаче е извършено нарушение на антидопингово правило съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1, чл. 6, ал. 1, т. 3 или чл. 6, ал. 1, т. 5, тези нарушения, извършени от спортист, който не се състезава на национално или на международно ниво и над който антидопинговата организация има правомощия, тогава последиците, налагани от Кодекса, ще са приложими.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. Наредбата се приема на основание чл. 90, ал. 7 от Закона за физическото възпитание и спорта във връзка с разпоредбите на Световния антидопингов кодекс при спазване на принципите за неговото тълкуване и прилагане.

§ 5. В тримесечен срок от влизането в сила на наредбата всяка лицензирана спортна организация представя на изпълнителния директор на Антидопинговия център антидопингови правила, приети в съответствие с изискванията на наредбата и на Световния антидопингов кодекс.

§ 6. Процедурите, започнали до влизането в сила на наредбата, се довършват по досегашния ред.

§ 7. Разпоредбите на чл. 6, ал. 2 и чл. 66, ал. 4 се считат за процедурни правила и се прилагат със задна дата, при условие че давностният срок не е изтекъл към датата на налагане на наказанието. Всеки случай на антидопингово нарушение, който не е решен към датата на влизане в сила на наредбата, и всеки внесен след тази дата случай на антидопингово нарушение, основаващ се на извършено преди тази дата нарушение на антидопинговите правила, ще бъде решаван съобразно актуалните антидопингови правила, действащи по време на предполагаемото антидопингово нарушение, освен ако Дисциплинарната комисия реши да приложи принципа за по-малко строгата норма при промяна на нормативната уредба.

§ 8. По отношение на случаи, при които окончателното решение, с което е установено антидопингово нарушение, е било взето преди датата на влизане в сила на наредбата, а спортистът или друго лице още изтърпяват период на лишаване от състезателни права след тази дата, спортистът или другото лице може да внесе в антидопинговата организация, управляваща резултатите за антидопинговото нарушение, молба за намаляване на периода на лишаване от права, преди периодът на лишаване от състезателни права да е изтекъл. Взетото от антидопинговата организация решение може да бъде обжалвано съгласно чл. 53. Това правило не се прилага при случаи на антидопингово нарушение, когато е взето окончателно решение, но периодът на лишаване от състезателни права е изтекъл.

§ 9. За целите на определяне на периода на лишаване от състезателни права за второ нарушение по чл. 64, когато санкцията за първото нарушение е определена по правилата преди изменената версия на Световния антидопингов кодекс – в сила от 1 януари 2015 г., се използва периодът на лишаване от състезателни права за първо нарушение, който е приложим съгласно правилата на изменената версия на Световния антидопингов кодекс – в сила от 1 януари 2015 г.

§ 10. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в „Държавен вестник“.